

Jurnal 1925-yildan chiqa boshlagan

Muassis:

O'zbekiston Respublikasi
Madaniyat va sport
ishlari vazirligi

Bosh muharrir:

Minhojiddin MIRZO

Tahririyat:

Bosh muharrir o'rinnbosari:

Jalolbek YO'LDOSHBEKOV

mas'ul kotib:

Komil JONTOYEV

fotomuxbir:

Mashrab NURINBOYEV

sahifalash va dizayn:

Bahrom BOBOJONOV

navbatchi muharrir:

Temur A'ZAM

Jamoatchilik kengashi:

Muhammad ALI

O'zbekiston Yozuvchilar
uyushmasi raisi

Fotih JALOLOV

O'zbekiston Respublikasi
Madaniyat va sport ishlari
vazirining birinchi o'rinnbosari

Suvon NAJBIDDINOV

«Matbuot tarqatuvchi»

AK Bosh direktori

Abduvahob NURMATOV

Andijon viloyati hokimligi
mas'ul xodimi

Baxtiyor SAYFULLAYEV

O'zbekiston davlat san'at va
madaniyat instituti rektori

Norbek TOYLOQOV

Pedagogika fanlari doktori,
professor

Rustam QOSIMOV

«O'zbekiston pochtasi»

OAK Bosh direktori

E-mail:gulistonjurnali@inbox.uz
guliston_j@exat.uz

Муқовада:

1-бет. Машраб Нуринбоев олган
фотолавҳа.

USHBU SONDA:

Xurshid FAYZIYEV

Sohibqiron dahosiga
ehtirom

Zamira AZIMOVA

E'tibor va e'zoz

Nilufar HAYITOVA

San'atning sirli
olami ostonasida

Muhammad QURONOV

Bolam baxtli bo'lsin
desangiz

Orziqul ERGASH

To'y oqshomida

Xurshid ORIPOV

«Tinglagil, nay ne
hikoyatlar qilur...»

Jurnal O'zbekiston Matbuot va axborot agentligi tomonidan 0517 raqamli guvohnoma bilan 18.03.2008-yilda ro'yxatga olingan.

Jurnal ikki oyda bir marta (bir yilda oltita) chop etiladi.

Mualliflar va tahririyat fikrlari farqli bo'lishi mumkin.

«Guliston» jurnalidan olingan materiallarda manba ko'rsatilishi shart.

Tahririyat barcha ijodiy ishlarni tahrir etishga haqlidir.

Bichimi 60x841/8. Buyurtma № . Adadi: 1128 nusxa. Hajmi 6 bosma taboq.
Bosmaxonaga 15.04.2015-yilda topshirildi. Bosishga 15.04.2015-yilda
ruxsat etildi. Tahririyat manzili: Toshkent — 100000, Buyuk Turon ko'chasi,
41-uy. Tel.: 233-25-66, 233-27-94.

Jurnal «Mezon Print» XK bosmaxonasida chop etildi.

Manzil: Toshkent shahri, Kichikbeshyog'och ko'chasi, 130-uy.

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ПРЕЗИДЕНТИ ЛАВОЗИМИГА КИРИШИШ ТАНТАНАЛИ МАРОСИМИГА БАФИШЛАНГАН ОЛИЙ МАЖЛИС ПАЛАТАЛАРИНИНГ ҚУШМА МАЖЛИСИ ТЎФРИСИДА АХБОРОТ

Тошкентда 10 апрель куни Ўзбекистон Республикаси Президенти лавозимига киришиш тантанали маросимига багишланган Олий Мажлис палаталарининг қўшма мажлиси бўлиб ўтди.

Тантанали маросимда Ўзбекистон Республикаси ҳукумати аъзолари, вазирлик ва идоралар раҳбарлари, Марказий сайлов комиссияси аъзолари, мамлакатимиздаги хорижий давлатлар элчихоналари ва халқаро ташкилотлар ваколатхоналари раҳбарлари, юртимиз ва хорижий оммавий ахборот воситалари вакиллари иштирок этди.

Қўшма мажлисни Ўзбекистон Республикаси Марказий сайлов комиссияси раиси М.Абдусаломов очди. У 2015 йил 29 март куни бўлиб ўтган Ўзбекистон Республикаси Президенти сайловида Ислом Абдуғаниевич Каримов Ўзбекистон Республикаси Президенти этиб сайланганлигини қайд этди. Марказий сайлов комиссияси раиси залда ҳозир бўлганлар ва сайловчилар номидан Ислом Каримовни Ўзбекистон Республикаси Президенти этиб сайлангани билан самимий табриклиди ва Ислом Каримовга Ўзбекистон Республикаси Президенти гувоҳномасини топширди.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 92-моддасига мувофиқ Президент Ислом Каримов қасамёд қилди: «Ўзбекистон халқига садоқат билан хизмат қилишга, республиканинг Конституцияси ва қонунларига қатъий риоя этишга, фуқароларнинг ҳуқуқлари ва эркинликларига кафолат беришга, Ўзбекистон Республикаси Президенти зиммасига юклатилган вазифаларни вижданан бажаришга тантанали қасамёд қиласман».

Ўзбекистон Республикаси Давлат мадҳияси янгради.

Тантанали маросимда Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов нутқ сўзлади.

Шундан сўнг раислик қилувчи Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг қўшма мажлисини ёпиқ, деб эълон қилди.

Ўзбекистон Республикаси Президенти сайлови халқимиз давлатимиз сиёсатини, иқтисодий-ижтимоий ислоҳотларни кенг қўллаб-қувватлашини яна бир бор намоён этди. Сайловчилар ушбу муҳим сиёсий жараёнда фаол иштирок этиб, юртимиз тинчлиги ва халқимиз фаровонлиги, Ватанимизнинг буюк келажаги учун овоз берди.

ЎЗА

ИСЛОМ КАРИМОВНИНГ ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ПРЕЗИДЕНТИ ЛАВОЗИМИГА КИРИШИШ ТАНТАНАЛИ МАРОСИМИГА БАФИШЛАНГАН ОЛИЙ МАЖЛИС ПАЛАТАЛАРИНИНГ ҚЎШМА МАЖЛИСИДАГИ НУТКИ

Азиз ватандошлар, муҳтарам Олий Мажлис депутатлари!
Қадрли меҳмонлар!

Аввало, сиз, хурматли Олий Мажлис Конунчилик палатаси депутатлари ва Сенат аъзоларига, сизларнинг тимсолингизда бутун ҳалқимизга мурожаат қилиб, менинг Ўзбекистон Республикаси Президенти бўлиб сайланишимга ўз ишончини билдирган юртдошларимга ўзимнинг самимий миннатдорлигимни изҳор этишдан баҳтиёрман.

Айни шу фурсатдан фойдаланиб, сиз, азизларимга ўзимнинг чуқур хурмат ва эҳтиромимни билдириб, ҳаммандизга соғлик-омонлик, баҳтсаодат тилайман, қалбимдаги энг эзгу орзу-тилакларимни қабул қилишингизни сўрайман.

Менга билдирилган ишончни ўзим учун аввало улкан масъулият ва катта шараф деб биламан ва яна бир бор айтмоқчиман — бундай юксак, ҳеч нарса билан ўлчаб бўлмайдиган ҳалқ ишончини оқлашга, бажо келтиришга бутун борлигимни сафарбар қиласман.

Қадрли дўстлар!

Биз эски, ўзини оқламаган мустабид, зўравон тузумдан бутунлай воз кечиб, тақдиримизни ўз кўлимизга олиб, биз учун янги демократик давлат ва фуқаролик жамияти барпо этиш, ҳеч кимдан кам бўлмайдиган озод ва обод ҳаёт куришни ўз олдимизга мақсад қилиб қўйиб, амалга ошираётган қатъий ўзгариш ва ислоҳотлар натижасида бугун эришаётган юксак марра ва ютуқларимизни ҳеч ким инкор этолмайди.

Буларнинг асосий омили ва мезони сифатида, ҳеч шубҳасиз, биз танлаган ва дунёда «ўзбек модели» деб ном олган, машхур беш тамойил — принципга асосланган, тадрижий-эволюцион, босқичма-босқич ривожланишнинг Ўзбекистон йўли нақадар тўғри эканини ҳаётнинг ўзи тасдиқлаб бермоқда.

Бу моделнинг афзаллиги ва бугун ўзини бутунлай оқлаганини Ўзбекистонга хос бўлган турли табиий, тарихий, миллий, демографик ва экологик хусусиятларни тўла ҳисобга олганида кўрамиз.

Мисол учун, қишлоқ ҳўжалигини оладиган бўлсак, бу соҳада аренда — ижара мулкига асосланган фермерлик ҳаракатини ривожлантиришга катта эътибор берганимиз, уни ҳар томонлама қўллаб-куватлаганимиз эвазига бу ҳаракат, ҳеч шубҳасиз, яқин тарихимизда ўчмас из бўлиб қолади, десам, айни ҳақиқатни айтган бўламан. Фермер ҳўжаликларимиз бугунги кунда қишлоқ ҳўжалиги маҳсулотларининг нафақат 90-92 фоизини ишлаб чиқармоқда, балки қишлоқ ҳаётининг тараққиётини ўз зиммасига олган ижтимоий-сиёсий ҳаракатга айланаб бермоқда.

Ёки буғунги кунда мамлакатимиз ялпи ички маҳсулотининг 56 фоизини ишлаб чиқараётган кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик ҳақида гапирадиган бўлсак, ҳозирги вақтда иш билан банд аҳолимизнинг 75-77 фоизи бу соҳада меҳнат қилмоқда.

Ўз-ўзидан аёнки, кўп нарсадан далолат берадиган ана шундай кўрсаткич ва рақамлар биз олиб бораётган ислоҳотларни янада чуқурлаштириш, эртанги кунимиз, тараққиётимиз йўлида мустаҳкам пойdevор бўлиши муқаррар.

Шуни тўлиқ асос билан айтишимиз мумкин — айни шу каби ислоҳотларни амалга ошириш ҳисобидан биз Ўзбекистон иқтисодиётининг барқарор ўсиш суръатларини таъминлашга эришмоқдамиз. Яни, охирги 10 йил давомида мамлакатимизда ялпи ички маҳсулотнинг ўсиш суръатлари 8 фоиздан ошиб келаётгани ва 2015 йилда ҳам — шунга

ишончимиз бор — бундан кам бўлмаслигини инобатга олсак, барча нарса ўз-ўзидан аён бўлади.

Бундай ютуқларнинг сабабларини биз аввало мард ва матонатли, кўпни кўрган халқимизнинг, одамларимизнинг дунёқараши, сиёсий онги ва савияси тобора юксалиб бораётганида кўрамиз. Ва энг муҳими, бунинг сабаби бугунги кунда ҳал қилувчи куч бўлиб майдонга чиқаётган, замонавий билим ва касб-хунарларни пухта эгаллаган, мустақил ва янгича фикрлайдиган, Ватанимизнинг эртанги куни учун масъулиятни ўз зиммасига олишга қодир бўлган навқирон ёшларимизни биз ўзимизнинг ишончимиз, таянчимиз ва суюнчимиз деб билганимиздадир.

Аммо шулар ҳақида сўз юритар эканмиз, бир аччиқ ҳақиқатни эсимиздан чиқармаслигимизни истар эдим. Агарки биз эришган ютуқ ва мэрраларимиз билан чегараланиб, хотиржамлик, ҳаволаниш ва бепарвонлик кайфиятларига берилиб кетсан, бундай ҳолат барчамиз йўл қўйган, кечириб бўлмайдиган катта хатога айланаб кетиши мумкин.

Биз XXI асрда — интеллектуал меҳнат ва интернет даврида, глобаллашув замонида яшаётганимизни, ҳаёт тараққиёти ҳеч қачон бир жойда тўхтаб турмаслигини унутмаслигимиз зарурлигини ҳаётнинг ўзи тақозо этмоқда.

Бунинг устига, жаҳон миқёсида иқтисодий-молиявий инқироз давом этаётгани, рақобат, қарама-қаршилик тобора бешафқат тус олаётгани, радикализм, терроризм, экстремизм каби таҳдидлар кучайиб бораётгани барчамиздан аввало бир ёқадан бош чиқариб, сафарбарлигимизни янада оширишни талаб қиласди.

Шу борада амалга ошираётган ишларимиз қаторида ҳаётимизни кескин ўзгартираётган демократик ислоҳотларни тезлаштириш, уларнинг самарасини ошириш бугунги кунда, ҳеч шубҳасиз, энг долзарб вазифамизга айланмокда, десам, янгишмаган бўламан.

Шулар ҳақида гапирад эканмиз, энг аввало, биз учун тўсиқ бўлиб турган, эски мустабид тузумдан қолган асоратларга барҳам бериш ва бугун ҳамон ўз ечимини кутаётган турли муаммоларни ҳал қилишимиз, қабул қилган қонунларимизни изчил амалга ошириш, олиб бораётган ислоҳотларимизни янада чукурлаштириш алоҳида аҳамият касб этади. Шу жумладан, биринчи навбатда, ахборот ва сўз эркинлиги, инсон ҳуқуқ ва эркинликларини таъминлаш, суд-ҳуқуқ тизимини янада такомиллаштириш, фуқаролик жамияти институтларини ривожлантириш ва ҳимоялаш каби ислоҳотларни янги, юксак босқичга кўтариш — айтиш мумкинки, бу соҳаларда ҳали қиласди ишларимиз кўп.

Ҳеч кимга сир эмас, иқтисодиётимизнинг рақобатдошлигини таъминламасдан туриб, яъни исхлаб чиқариш соҳа ва тармоқларини модернизация ва диверсификация қилмасдан, технологик ва техник нуктати назардан янгиламасдан туриб, биз исхлаб чиқарадиган маҳсулотларни жаҳон бозори, эртага эса ички бозоримиз ҳам қабул қилмайди.

Бу ҳақиқат ҳаммамизга аён бўлиши керак.

Шунинг учун ҳам эртанги кунни, келажак истиқболимизни ўйлайдиган бўлсан, бугун иқтисодиётимизда амалга ошираётган кенг кўламли ислоҳотларни, аввалинбор, таркибий ўзгаришларни янада чукурлаштириш, янги, замон талаб қиласди даражага кўтариш масаласини ҳал қилмасдан туриб, очиқ айтишимиз керак, биз ўз мақсадларимизга — тараққий топган демократик давлатлар қаторига кўтарилишимиз ҳақида гапиришнинг ҳожати қолмайди.

Биринчи навбатда Конституциямизда муҳрлаб қўйилган кўп тармоқли иқтисодиётимизнинг устувор соҳаси бўлмиш ҳусусий мулк ва ҳусусий тадбиркорлик йўлидан барча ғов ва тўсиқларни йўқ қилиш — биз учун ҳал қилувчи, устувор вазифага айланishi даркор.

Айтиш керак — ўтган йиллар давомида мамлакатимизда ҳусусий мулк ва мулқдорларни ҳимоялашга қаратилган ишончли меъёрий-ҳуқуқий асос ва кафолатларни, жумладан, кичик бизнес ва ҳусусий тадбиркорликка зарур шароит ва имтиёзларни яратиб бериш бўйича кўпгина исхлар бажарилди ва бажарилмоқда. Лекин, минг афсуски, ҳусусий мулкнинг давлат мулкига нисбатан устуворлиги барчамиз учун аён бўлишига қарамасдан, бу йўналишда амалга ошираётган ишларимиз, аввало, мулқдорларга эркинлик бериш масалалари тўла ечилмаяпти, ўзининг кутилган самарасини бермаяпти.

Шунинг учун ҳам иқтисодиётимизда давлатнинг улуши ва ўрнини

стратегик ҳамда иқтисодий асосланган даражага қадар қисқартиришимиз даркор.

Олдимизда турган яна бир мұхим вазифа — маъмурый-бүйруқбозлик тизимининг ҳамон сақланиб қолаётган ҳар қандай шаклларидан воз кечиб, давлат органлари, бизнес ва хусусий сектор ўртасидаги вазифа ва ваколатларни аниқ белгилаб қўйишимиш, савдо операцияларини, чакана савдодан ташқари, асосан биржা орқали амалга ошириш тизимиға ўтишимиз керак.

Шулар қаторида корпоратив ёки акциядорлик бирлашмалари фаолиятига ҳам кўпгина хорижий фирма ва компаниялар тажрибаси асосида тегишли ўзгартиришлар киритиш зарур.

Бу борадаги амалий тажрибамиз шуни кўрсатадики, Ўзбекистонда маҳаллий акциядорлар билан бирга, чет эллик инвесторларнинг ҳам акцияларга эга бўлиши мулкчиликнинг энг маъқул, самарали, ўзини оқлаётган йўлидир. Бунинг афзалиги шундаки, хорижлик акциядорлар — муассислар кўшма корхоналарга аввало илфор, юқори технологияларни олиб келиш билан бирга, ишлаб чиқаришни замонавий асосда ташкил этиш ва бошқаришни жорий этади.

Шу аснода биз хорижий давлатлар ва компаниялар билан ҳамкорликни янада ривожлантириш учун очиқлигимизни билдириб, бу борада янги йўл ва имкониятлар очиб беришга тайёрмиз, десам, ўйлайманки, барчангиз бу фикрга кўшиласиз.

Бугунги кунда амалга ошираётган ва 2015 йил ҳамда келгуси йиллар учун белгилаб олган айни шундай ислоҳотларимизни янада чуқурлаштириш, иқтисодиётимизнинг барқарор ўсиш суръатларини давом эттишимиз, ҳеч шубҳасиз, давлат бошқаруви таркибини ва иқтисодиётимизнинг рақобатдошлигини янги босқичга кўтаришга, жаҳон миқёсида Ўзбекистонимизнинг муносаби ўрин эгаллашига хизмат қиласи.

Қадрли дўстларим, юртдошларим!

Рухсатингиз билан яна бир ўта мұхим ва барчамизни ўйлантирадиган масалага тўхталиб ўтишни зарур, деб биламан. Яъни, бугунги кунда барчамиз қандай ўта таҳликали, тобора кескинлашиб бораётган, турли хавф-хатарларни олиб келиши мумкин бўлган замонда яшамоқдамиз.

Айни шундай вазиятни ҳисобга олиб, бугун юртимизда ҳукм сураётган тинчлик-осойишталикни, халқимизнинг осуда ҳаётини, чегараларимизнинг дахлсизлигини асраш мақсадида биз узоқ ва яқин атрофимиздаги барча давлатлар билан дўстона муносабатларни ва ўзаро манфаатли ҳамкорликни янада мустаҳкамлашни ўзимизнинг энг устувор вазифамиз, деб билишимиз керак.

Яна ва яна бир бор айтишни ўзимнинг бурчим, деб биламан — Ўзбекистон ҳеч қандай ҳарбий-сиёсий блокка кўшилмайди, ўз худудида чет эл ҳарбий базаларини жойлаштиришга, бизнинг ҳарбийларимизнинг мамлакатимиз ташқарисида бўлишига мутлақо йўл қўймайди.

Бугун яқин атрофимизда вужудга келаётган ўта мураккаб вазиятда айни шундай йўлни, шундай сиёsatни биз учун энг тўғри, энг маъқул, деб биламиш. Илгари ҳам айтганимдек, бизга, халқимизга тинчлик ва омонлик керак, бунинг учун курашишимиз керак.

Фурсатдан фойдаланиб, бизга яқиндан ёрдам ва кўмак бериб, ҳамкорлик қўлини узатиб, доимо хайриҳо бўлиб келаётган хорижий давлатлар ва халқаро ташкилотларга, уларнинг мана шу залда ўтирган вакилларига, барча чет эллик меҳмонларимизга ўз номидан, халқимиз номидан самимий ташаккур изҳор этишга рухсат бергайсиз.

Менинг Ўзбекистон Республикаси Президенти этиб сайланишим муносабати билан ўз табрик ва қутловларини йўллаган барча давлат раҳбарларига, сиёsat ва жамоат арбобларига чуқур миннатдорлик билдираман.

Менга юксак ишонч билдирган она халқимга бош эгиб, яна ва яна бир бор таъзим қиласман.

Мана шундай олижаноб, бағрикенг халқимизга фарзандлик меҳри ва садоқати билан хизмат қилиш — мен учун энг юксак шараф, олий саодатдир.

Доимо соғ-омон бўлинглар, қадрдонларим!

SOHBQIRON dahosiga ehtirom

Мустақилликка әришганимиздан сўнг маънавий тикланиш ва янгиланиш жараёнида Амир Темур бобомизнинг муборак номи, бой мероси, хотираси ва тарихий сиймоси ҳам тикланди. Амир Темур мероси шижаат, мардлик ва адолат фалсафаси сифатида қадр ва эъзоз топди. Шу боис ҳар йили Соҳибқирон таваллуд топган кунни халқимиз улуг аждодимиз хотирасига эҳтиром сифатида кенг байрам қиласи.

Негаки, Амир Темур нафақат ўз давридаги энг қудратли давлат асосчиси, илм-фан, маданият ва маънавият ҳомийси, балки ўз вақтида жаҳонда рўй берган тарихий ўзгаришларга ҳал қилувчи таъсир кўрсатган, дунё ободлигига бекиёс ҳисса қўшган бунёдкордир.

Ўзбек давлатчилиги тарихида Соҳибқирон Амир Темур барпо этган буюк давлатнинг ўрни ва аҳамияти ниҳоятда бекиёсdir. Президентимиз Ислом Каримов ибораси билан айтганда: «...Буюк боболаримизнинг маънавий олами хусусида фикр юритганда Соҳибқирон Амир Темур ҳакида алоҳида тўхталишимиз табиийdir. Чунки тенгсиз азму шижаат, мардлик ва донишмандлик рамзи бўлган бу мумтоз сиймо буюк салтанат барпо этиб, давлатчилик бора-сида ўзидан ҳам амалий, ҳам назарий мерос қолдириди, илму фан, маданият, бунёдкорлик, дин ва маънавият ривожига кенг йўл очди. Улуғ аждодимиз, гарчи буюк бунёдкор ва жаҳонгир бўлса-да, куч-кудрат зўрлик ва зўравонлиқда эмас, аксинча, адолатда, ҳамжиҳатлик ва ҳамкорликда эканини ниҳоятда чуқур англаған. Унинг давлатни оқилона бошқариш, ўта мушкул ва имконсиз вазиятда ҳам тўғри йўл, тадбир топа олиш қобилияти, ноёб ақл-заковати ҳар қандай одамни ҳайратга солади».

Халқимизнинг бу улуғ зотга эҳтироми рамзи сифатида пойтахтимиз Тошкент, шунингдек, Самарқанд ва Шахрисабз шаҳарларида Соҳибқироннинг муazzзам ҳайкаллари бунёд этилди. Соҳибқироннинг бизга қолдирган мероси ҳали ҳануз дунё аҳлининг эътиборидадир. Зоро, 1996 йил Амир Темур таваллудининг 660 йиллиги нафақат Ўзбекистонда балки дунё миқёсида кенг нишонланганлиги ҳам бекиз эмас.

Амир Темурнинг илм-фан, маориф ва маданиятни ривожлантиришдаги улкан хизматларини ҳисобга олиб, ЮНЕСКО Бош конференцияси 1996 йилда Амир Темурнинг 660 йиллигини жаҳон жамоатчилиги томонидан кенг нишонлаш тўғрисида қарор қабул қилди. Ўзбекистон Республикаси Президентининг Фармони билан 1996 йил мамлакатимизда «Амир Темур йили» деб эълон қилинди. Шу йили Юртбошимиз ташаббуси билан Тошкентдаги Амир Темур хиёбонида Темурийлар тарихи давлат музейи барпо этилиб, музейнинг очилиш маросими умумхалқ байрамига айланиб кетди.

Музей биноси ўзида темурийлар даври ва замонавий меъморчилик санъати услубларини мужассамлаштирган. Бино Амир Темур давридаги саройлар кўринишида қурилган ва унинг ўзи бир асадардир. Мазкур музей мустақиллик даврида бунёд этилган энг ноёб иншоатлардан бири бўлиб, замонавий меъморчилик талаблагида тўла жавоб беради.

Музей очилганидан бўён зиёратчиларнинг қадами узилмайди. Шуниси қувонарлики, музейга келувчиларнинг сони йилдан йилга ортиб бормоқда. Меҳмонларнинг таклиф ва мулоҳазалар китобига ёзib кетаётган дил изҳорларини бирма-бир ўқир эканмиз, Президентимизнинг унда муҳрланган «Кимки ўзбек номини, ўзбек миллатининг куч-кудратини, адолатпарварлигини, чексиз имкониятларини, унинг умумбашарият ривожига қўшган ҳиссасини, шу асосда келажакка ишончни англамоқчи бўлса, Амир Темур сиймосини эслashi керак», деган сўзлари кўнглимизда ғурур ва ифтихор уйғотади.

Ҳақиқатан ҳам, шарқона услубда ҳозирги

шарт-шароитларга мослаб қурилган бу бино ўзининг салобати, гўзаллиги, нафис безаклари билан ҳар қандай ташриф буюрувчини лол қолдира оладиган сифатларга эга.

Музейнинг асосий мақсади Амир Темур ва темурийлар даврида илм-фан, маориф ва маданиятнинг юксак даражадаги тараққиётини ҳаққоний акс эттириш ва кенг тарғиб қилиш, чуқур инсонпарварлик руҳи билан суғорилган тарихий ютуқларимиз, анъаналаримиз асосида ёш авлодни ватанпарварлик руҳида тарбиялашдир.

Шунингдек, тарихий, маданий, маърифий йўналишларда илмий-амалий тадқиқотлар олиб бориш, Республика ва хорижий мамлакатлар жамоатчилигини темурийлар даври тарихи билан танишириш, тегишли манбаларни тўплаш бўйича республика ва чет элларда изланиш ишларини олиб бориш, Амир Темур ҳамда темурийларнинг жаҳон илм-фани ва маданиятига қўшган улкан ҳиссасини кўрсатиб берадиган асл ҳужжатлар, қўлёзмалар, моддий-маънавий ёдгорлик ҳамда топилмалар асосида ўзбек халқи тарихини ёритувчи доимий ҳамда вақтинчалик экспозиция ва кўчма кўргазмалар ташкил этиш кабилар ҳам музейнинг муҳим вазифаларидан ҳисобланади.

Музей «Давлат ноёб илмий объектлари» рўйхатига киритилган бўлиб, унинг хазинасида Ўзбекистон тарихини акс эттирувчи 5 мингга яқин ашёлар сақланади. Булар — Амир Темур ва темурийлар даври тарихига оид қўлёзмалар, ёзишмалар, олтин, кумуш ва мис тангалар, Амир Темур мақбарасидан олинган ашёлар, сопол ва мис буюмлар, меъморий қопламалар, XIX-XX асрларга оид китоблар, этнографик буюмлар. Ҳозирги кунда музей экспозициясидан 2000 дан ортиқ экспонат жой олган. Музей ташкил этилганидан бўён 2 млн. дан ортиқ томошабин ташриф буюрди.

Музейда «Фонdlар ва архив», «Маънавият ва маърифат», «Экскурсиялар», «Экспозиция ва кўргазмаларни илмий лойиҳалаш ва бадий безаш» каби бўлимлар мавжуд бўлиб, у илмий-тадқиқот муассасаси сифатида Ўзбекистон Фанлар академияси тизимида фаолият юритади.

Ушбу бино нафақат музей сифатида, балки Амир Темур ва темурийлар даври тарихини ўрганувчи илмий марказ сифатида халқимизнинг давлатчилик тарихини ёритиб берувчи, аждодларимизнинг бой моддий ҳамда маънавий меросини ўзида мужассамловчи ва илмий тадқиқ этиб, келажак авлодга етказувчи ягона обьект ҳам ҳисобланади. Музейда «Темурийлар даври ренессанси» (2003-2007), «Темурийлар даври ёзма ёдгорликларининг Ўзбекистонда ва хорижда ўрганилиши» (2007-2011), «Ўзбекистон тарихига оид маданий-маънавий мероснинг хорижга тарқалиши ва уларнинг ватанимиз тарихини ўрганишдаги ўрни» (2012-2013) мавzuидаги фундаментал лойиҳалар устида муваффақиятли иш олиб борилди. Ҳозирги кунда «Темурийлар даврида илм-фан ва маданият ривожини ўрганиш ва тарғиб қилишнинг умумбашарий аҳамияти» мавзусидаги фундаментал лойиҳа устида ишланмоқда. Музейда ҳар икки йилда темурийлар даври тарихининг долзарб масалаларига бағишинган Республика илмий-амалий анжуманини ўтказиш анъанага айланган бўлиб, тўпланган материаллар асосида «Темурийлар даври маданий ёдгорликлари», «Амир Темур ва

темурийлар даври: янги тадқиқотлар», «Темурийлар салтанатида давлатчилик ва ренессанс», «Темурийлар тарихига оид манбалар», «Темурийлар тарихига оид манбалар: тавсиф, таржима, тадқиқот», «Амир Темур ва темурийлар даврида илм-фан ва маданият» «Темурийлар даври: тадқиқотлар ва муаммолар» каби тўпламлар нашр этилган.

Ёш авлодни улуг аждодларимизнинг даҳоси ва мероси билан фахрланиш руҳида тарбиялаш, улардаги миллий фурур ҳиссисини юксалтириш ҳозирги куннинг долзарб масаласидир. Ана шу мақсадда ўзбек халқи давлатчилик тарихини, темурийлар даврини, анъана ва қадриятларимизни акс эттирувчи 60 дан ортиқ кўргазмалар ташкил этилди.

Халқимизнинг бой моддий ва маънавий меросини жаҳонга тарғиб қилиш мақсадида музей ўз экспонатлари билан халқаро кўргазмаларда ҳам иштирок этмоқда. Ўтган йиллар давомида Франция, Германия, Австралия каби давлатларда ўтказилган кўргазмаларда музейнинг ноёб экспонатлари намойиш этилди. Шунингдек, музей залларида халқаро кўргазмалар ташкил этилиши анъанага айланди.

Шуниси эътиборлики, мамлакатимизга ташриф буюрган кўплаб хорижий давлатларнинг арбоблари, расмий делегациялар аъзолари халқимиз ўтмиши, маънавий мероси, хусусан, Амир Темур ва темурийлар даври тарихига катта қизиқиши билан қарагани туфайли, албатта, музейимизга ташриф буюради. Ўтган давр мобайнида музейга жаҳоннинг турли давлатларидан 800 га яқин расмий меҳмонлар, давлат ва жамоат арбоблари, БМТ, ОБСЕ, ЮНЕСКО ва бошқа халқаро ташкилотлар вакиллари ташриф буюрдилар ва «Музейнинг фахрий меҳмонлар китоби»га ўзларининг таассуротларини, самимий дил сўзларини ёзиб қолдирдилар. Улар асосида музейда «Дастхатлар» кўргазмаси яратилган.

Келгусида музейнинг мамлакатимиздаги Амир Темур ва темурийлар даври тарихини ўрганувчи ҳамда тарғиб қилувчи асосий маънавий-маърифий, илмий марказ сифатидаги ўрнини кучайтириш, музей экспозициясини темурийлар даври тарихига оид янги топилган ёдгорликлар билан бойитиши, чет элдаги нуфузли музейлар билан алоқаларни янада кенгайтириш олдимизда турган энг муҳим вазифаларимиз ҳисобланади.

Бугун мамлакатимизда миллий давлатчиликни шакллантириш, халқимиз фаровонлигини ошириш, фарзандларимиз учун ҳеч кимдан кам бўлмаган ҳаёт барпо этиш, ёшларни жисмонан, ақлан ва маънан юксалтириш борасидаги барча ислоҳотлар моҳиятида, аввало, Ватанни севиш, уни асраш ва обод қилиш, халқимиз фаровонлигини таъминлаш, ёшларни чинакам камолот эгалари қилиб тарбиялаш ётади. Бунда эса буюк аждодларимизнинг даҳоси, маънавий мероси, эзгу даъватлари муҳим рол ўйнайди. Зотан, давлатимиз раҳбари таъкидлаганидек, «Амир Темурни англаш — ўзлигимизни англаш демақдир. Амир Темурни улуғлаш — тарих қаърига чуқур илдиз отган томирларимизга, маданиятимизга, курдатимизга асосланиб, буюк келажагимизни, ишончимизни мустаҳкамлаш демақдир».

**Хуршид ФАЙЗИЕВ,
Ўзбекистон Фанлар академияси
Темурийлар тарихи давлат музейи директори**

*Кексаларни ҳурмат қилиш, уларға
әзтибор ва ғамхұрлық құрсатыш
халқимизнің ұзта хос эти үйзәл
қадриялағыдан бири ҳисобланади.*

Мұхтарам Юртбошимиз томонидан 2015 йилнинг «Кексаларни әззозлаш үили» деб әйлон қилиниши мамлакатимизда кекс авлод вакилларига ҳурмат ҳамда әхтиром құрсатыш, уларни ҳар томонлама құллаб-куватлаш йұналишидаги ишлар құлами ва сифатини янада ошириш учун имкон яратади.

Бу борада қабул қилингандай Дағлат дастыры катта ижтимоий ақамиятга әга бўлиб, у, сўзсиз, ёши улуғ инсонлар, уруш ва меҳнат фахрийларининг манзилли ижтимоий ҳимоясини кучайтириш билан бирга, улар учун яратилаётган имтиёзлар қўламини ҳам кенгайтиришга хизмат қўлмоқда.

Мамлакатимизда ёши улуғ инсонларга қўрсатилаётган юксак әзтибор ва ғамхұрлық, шубҳасиз, юртимизда ҳукм сураётган тинчлик-осойишталиқ, фаровонлик, давлатимиз юритаётган оқилона сиёсатнинг самарасидир. Ўз юртида қадр топиб, иззатикромга әга бўлмоқ инсон учун чинакам баҳт. Бугун мамлакатимиздаги кексалар қалбидан шундай сурур бор.

Инсоннинг умр йўли ҳикмат. Кўпни кўрган кексалар ўз тажрибасидан келиб чиқиб насиҳатлар қиласди. Шу сабаб, қийинчиликка дуч келсак, биринчи галда улардан маслаҳат оламиз. Фарзанд тарбияси масаласида ҳам кўпроқ уларга таянамиз. Айниқса, уларнинг дуосини олиб иш бошласак, хайрли бўлади. Нуроний отахон, онахонларимизни әззозласак қалбимизда ҳаловат, ишимизда барокат бўлади. Бу билан ёшлиларга ўрнак бўламиз.

Кексаликнинг гашти бор. Узоқ йиллик меҳнатларнинг самарасини кўриш, фарзандлар, невара-эваралар ардоғида, давлатнинг әззозида бўлиш улар учун бир олам фарҳ, ифтихор. Отаоналаримизни зиёрат қилгани борсак, дуо билан кутиб олиб, дуо билан кузатишиди. Дуоларида, албатта, шукроналик билан бирга, юртга тинчлик, элга омонлик сўралади. Биз учун оддий туюлган бундай дуоларда ҳикмат кўп.

Психологияда ҳар бир ёш даври гуруҳларга бўлинади. Бу бўлиниш одам умридаги биологик, психологияк ва ижтимоий жараёнлардан келиб чиқади. Психологияк давр сифатида қарилек ҳаётнинг улуғлик қисмидир. Ёш бўйича қарилекнинг аниқ чегарасини белгилаш қийин. Чунки ҳар бир одамнинг организмидаги қарилек белгиларининг пайдо бўлиши индивидуал ҳодиса. Кимdir қирқ ёшда ўзини қаридек, ҳеч нарсага ярамайдигандек ҳис қилса, кимdir 70-80 ёшда ҳам куч-ғайратга тўлиб, ўзининг ва атрофидаги одамларнинг ҳаётига кўпгина ижобий муносабатлар ҳамда ҳис-туйғуларни олиб кира оладилар.

Қарилек даврида одамнинг характеристида, шахс структурасида ўзгаришлар кузатилади. Кимdir юмшаб, бағрикенгликка қараб ўзгариши мумкин. Бошқа бир тоифа одамларда яна ўзгача ҳолатлар кузатилади.

Баъзилар ҳаёт йўлига назар солиб, нималар қилишга ултургани, нималар қилиши керак эдию имкони бўлмагани, қандай саволларга жавоб олгани, умуман ўз ҳаёти ҳақида яхши холоса чиқариши ва яна нималарни ўзgartириши мумкинligини ўйлаб

E'tibor va e'zoz

кўради. Бундай одамларда кўпинча ижобий ўзгаришлар бўлиб, шахсидаги салбий сифатларнинг ижобий томонга ўзгариши кузатилади. Ичидаги хафаликларни енгиб, ҳаётнинг бу давридан завқланиб, хурсанд бўлиб, шукроналик билан яшаш иштиёқи шаклланади. Шу тоифадаги одамлар, аввало, руҳан соғлом, улуғ ёшларда ҳам кучли, шижоатли бўлади.

Инсон ўз умри давомида турли руҳий кечинмалардан, ҳар хил муносабат ва вазиятлардан ўтади. Шу боис, аждодларимиз азалдан берилган ҳаётни мазмунли ва яхши амаллар билан яшаб ўтишга, ҳар бир ишда виждонига қулоқ солиб қарор чиқаришга, ёмон амаллардан тиилишга, кечиримли, бағрикенг бўлишга ҳаракат қилганлар. Албатта, бундай яшаган инсонлар қалбида ҳаётга чексиз муҳаббат билан бирга, умр йўлидан розилик туйғуси кучли бўлади.

Кексалик даврининг етакчи сифати ҳаётий тажрибанинг, билим ва маълумот захирасининг тўплангани, етилганидир. Бу тажрибани тўплаш учун отаҳон ва онахонларимиз қанча соғликлари, асаблари, руҳий қувватларини сарфлашган. Бу меҳнатлари учун ҳам улар эъзозга лойиқдир. Шунинг учун ҳам кексаларга эътибор мамлакатимизда давлат сиёсати дараражасида.

Асрлар оша ҳар бир миллатнинг қадриятлари шу миллат учун муҳим бўлган тушунчаларни сақлаб қолишга, уларни ҳурмат қилиб, уларга асосланиб яшашга ўргатган. Кексаларни ҳурмат қилиш ва эъзозлаш бизнинг энг юксак қадриятимиздан бири саналади. У юксак маънавиятимизнинг ажралмас бўлагидир.

2015 йилнинг мамлакатимизда «Кексаларни эъзозлаш йили» деб эълон қилингани, бу борада маҳсус Давлат дастури қабул қилиниб, кенг кўламли ишлар олиб борилаётгани, шубҳасиз, нуронийларимизнинг ёшига ёш, умрига умр кўшмоқда. Қолаверса, бугунги кунда Ўзбекистонда ёши улуғ инсонларга кўрсатилаётган бу каби эътибор ҳамда эҳтиром бутун дунёга ибрат ва намуна бўлиб хизмат қилмоқда.

**Замира АЗИМОВА,
руҳшунос**

SAN'ATNING SIRLI OLAMI OSTONASIDA

Санъат — ўрганилгани сари сир-асрорлари тугамайдиган, инсонни бир умр изланишга, яратишига, ўз кўнглини тадқиқ этишга унда бу туралидиган гаройиб соҳа. Бинобарин, бу тубсиз денгизда сузмоқ учун кишидан билим, салоҳиятдан ташқари санъатга сўнмас муҳаббат, ижодга иштиёқ ва бой тасаввур талаб этилади. Ахир, саҳнада бироннинг тақдирини ўзиники қилиб яшаш ҳам, бу «яшаш»нинг моҳиятини англаб етиш ҳам осон эмас. Энг муҳими, юртимизда санъатга, унинг ривожига давлат миқёсида эътибор кўрсатилаётгани ёшлиаримиз қалбида бу соҳага бўлган қизиқишнинг янада кучайишига сабаб бўлмоқда. Давлатимиз раҳбарининг эътибори билан юксак мезонлар асосида замонавий бинолар, ўқув лабораториялари ҳамда жиҳозлари билан таъминланган, фаолияти янги босқичга кўтарилилган Ўзбекистон давлат санъат ва маданият институти ҳам юрагида санъатга иштиёқ ўти гуриллаётган ёшлиарни жамлаган илм масканидир. Талабалар билан сұхбатлашиш асосида, уларнинг ҳар бири ўз овозига эга бўлиш, ўз сўзини айтиш, «йилт» этган истеъоддини устозлар мала-каси ва тажрибаси асосида бойитиб, ўқиш-изланишга ҳаракат қилаётганига амин бўлдик.

**Мафтуна
МУҲАММАДАМИНОВА:**

— Ҳаётда ҳамманинг ўз вазифаси бор. Бу азалий ва абадий қоида. Бироқ алломаларимиз ҳаёти, ижодини ўргангандা, улар фақатгина ўзларининг эмас, балки юзлаб, минглаб инсонларнинг ҳам вазифасини бажарган, дегинг келади. Дарҳақиқат, бу саҳнада ҳамма ўзини кўради: яхши ҳам, ёмон ҳам. Сенинг ҳаётингни ўзингдан-да ишончлироқ, жозибалироқ ва энг қизиги, таъсирчанроқ кўрсатган инсонни — ижодкорни бошқалар дарди билан яшамаяпти, дейиш инсофсизлик бўлади... Устозларимизнинг сабоклари бизни санъатга шундай меҳр ва хурмат билан қарашга ўргатади.

Драматургия, таъбир жоиз бўлса, икки уммон туташган нуқта. У бир вақтнинг ўзида адабиёт қоидаларига ҳам, саҳна мезонларига ҳам бўйсунади. Драматургиянинг сир-асрорини эгаллаш учун истак, қобилият, фикрлаш салоҳияти, билим, ҳаётий

тажриба ва бошқа яна жуда кўп, жиҳдий, давомли изланишлар керак. Аслида бу ҳар қайси ижод турининг азалий талаби. Мен шунинг учун ҳам магистратура босқичида ўқиб, драматургияни чукурроқ англаш учун назарий адабиётлар билан танишяпман. Бизнинг давр — эзгу интилишларга қанот берадиган, истеъоддни кенгроқ намоён этишга имконият берадиган давр. Бинобарин, биз ўз олдимизга ана шу ишонч ва ғамхўрликка лойиқ бўлиш талабини кўйишимиз керак, деб ўйлайман.

**Шоҳруҳ
АБДУРАСУЛОВ:**

— Театрга шунчаки кўнгилочар маскан сифатида қарайдиганлар ҳам бор. Тўғри, саҳна санъати томошабинга завқ беради, уни бир дам бўлса-да, ҳаёт ташвишларини унунишга, завқланишга, ўзгалар дардига шерик бўлишга ундиади. Лекин театр — фақатгина томоша эмас, Маҳмудхўжа Беҳбудий таъриф

берганидек, ибратхона ҳамдир. Театр саҳнасида нафақат тарих, балки бугунги давр руҳи, замонамиз қаҳрамонлари, келажак нафаси, шунингдек, ҳаётнинг долзарб масалалари акс этади. Шу хусусияти билан у ижтимоий салмоқ касб этади. Зотан, чинакам саҳна асари — давр маҳсули. У келажагини ўз даражаси билан қуради. Саҳнанинг ана шундай ўзига хосликлари моҳиятини аниқлаш, тубига етиш — театршунос мутахассисларнинг муҳим вазифаси саналади. Албатта, ҳар қандай соҳада бўлгани сингари, санъатшуносликда ҳам ўз сўзини айта оладиган тадқиқотчи бирданига шаклланиб қолмайди. Бунинг учун узоқ йиллик машақатли изланиш, қунт ва ҳафса-ла керак. Қувонарлиси, юртимизда ёш олимларга ғам-хўрлик кўрсатиляпти, уларнинг фақатгина мамлакатимиз миқёсида эмас, ҳалқаро кўламда ютукларга эришиши учун зарур шароит яратиляпти. Мен ҳам саҳна санъатининг ривожланиши истиқболларини ўрганишни ният қилганман. Ҳозир магистрлик диссертацияси устида ишлайпман, айни пайтда илмий изланишларимни докторлик диссертацияси билан давом эттириш мақсадим ҳам бор. Устозларимнинг ўқтиришича, бунинг учун театрга росмана муҳаббат қўйиш, саҳнанинг ташвиши, ўй-хаёли билан яшаш керак.

Азиз МАТЁҚУБОВ:

— Болалигимдан санъатга ҳавасманд бўлиб ўсдим. Талаба бўлганимдан кейин билдимки, ижоднинг моҳиятига етиш учун ҳаваснинг ўзи етарли эмас, кучли иштиёқ ва чуқур билим ҳам керак экан. Санъат мудом жонли жараён, уни тирик вужудга ўхшатиш мумкин. Санъатшунос мутахассис эса худди шифокордек бу вужуднинг қайси аъзоси рисоладагидек ишламаяпти, қандай хасталикка учраган, нима қилса, тузалади — шу каби саволларга жавоб излайди.

Энг қизиги, санъат оламининг янги-янги сахифаларини очиб борганинг сари қалбингни шундай завқ эгаллайдики, ўзинг билмаган ҳолда навбатдаги сахифаларга шўнгигб кетасан. Улуғ файласуф Гёте санъатга «қийин ва эзгу ишлар билан шуғулланади», деб таъриф берган. Чиндан ҳам, санъат миллионлаб қалбларга кириб боради, ботинан таъсир ўтказиб, инсонни руҳан покланишга чорлайди.

Гулмира ДЎСАНОВА:

— Авваллари психолог ёки шифокор бўламан, деб орзу қиласдим. Назаримда, бу соҳалар инсонни ўрганишнинг икки йўналиши эди. Тақдир тақозоси билан санъат институти талабаси бўлганимдан кейин билдимки, санъат ҳам одамни билишнинг энг самарали воситаларидан бири экан. Масалан, драматург асарида агроном образини тасвирлайяптими,

демак, у, албатта, бу соҳани чуқур билиши керак, йўқса, томошабинни ишонтиrolмайди.

Саҳна сирларини беминнат ўргатаётган устозларимиз — Усмон Азим, Маъмур Умаров, Бахтиёр Ёқубов ва бошқалардан миннатдормиз. Уларнинг ўргатишича, театр санъатининг ўзига хослиги шундаки, томошабинга ҳеч нарсани изохламасдан барчасини ҳаракатларда тушунтиради. Қаҳрамонларнинг қайғу-алами ва изтириби ҳам, қувончу шодлиги ҳам баён қилиниши, изохланиши эмас, кўрсатилиши керак. Бу эса актёрдан қанчалик маҳорат талаб қилса, драматургдан ҳам шу қадар билимдонлик ва узоқни кўра билишини тақозо этади.

Хуснилло ЖОМОНҚУЛОВ:

— Адабиётга болалигимдан қизиқаман. Илк ижодий машқларимни кўриб берган устозим Олимжон Жўраев кўп ўқиш, изланиш зарурлигини ўқтирган. «Кўзмунҷоч» номли шеърий китобим босмадан чиқканда ўзимни жуда баҳтиёр ҳис қилгандим. Энди билсалам, шу вақта қадар ўқиганларим ҳам, ёзганларим ҳам жуда оз экан.

Бир нарса мени қувонтиради. Тенгдошларим, гарчи ҳали санъат оламининг остонасида турган бўлсада, дунёнинг энг пешқадам театрлари, энг машҳур драма асарлари ҳақида сухбатлашади, баҳслашади. Назаримда, бу уларнинг ёруғ келажагидан аломат. Чунки бугун мамлакатимизда ёшлар учун яратилаётган имкониятларнинг چегараси йўқ. Биз улардан оқилона фойдалансак, Ватанимиз, ота-онамиз, устозларимизнинг билдириган ишончини оқласак, ҳалқимиз олдидаги муқаддас фарзандлик бурчини бажарган бўламиз. Шу маънода, ўз олдимга танланган касбимнинг яхши мутахассиси бўлишни, яхши асарларим билан ҳалқимизга хизмат қилишни ният қилиб қўйганман.

Туронбека ЖАББОРЛИ:

— Болалигидага ҳамма ҳам ўзини бир неча касб эгасидек тасаввур қиласди. Танланган касби билан мақтаниб, минг бир хаёлларга берилади. Аммо росмана танлаш вақти келганида, имкон қадар иқтидори бўйича ўзини йўналтириш пайига тушиб қолади. Мен ҳам болалигимдан телевидениедаги видеофильмларда ёшимга мос кичик-кичик роллар ижро этиб, ўзимни актисалардек ҳис этар, эртанги кунимни ҳам шундай тасаввур этардим. Аммо кўз ўнгимдаги актисалар фақат режиссернинг берган вазифасини бажаришар, менинг орзуларим эса бундан мутлақо фарқ қиласди. Мен санъатсеварларга хоҳ у томошабин бўлсин, хоҳ ўқувчи ўз фикримни бергим келарди. Шундай қилиб, театршунослика тўхтадим. Ҳозирда касбимнинг чинакам устаси бўлиш ниятида тинмай ўқиб ўрганяпман.

Нилуфар ҲАЙИТОВА ёзиб олди

О'zbekiston xorijiy менмонлар етирофидада

Кейт КЕЛЛЕВЕЙ, Англияниң «TheGuardian»
нашири ходими:

— Ватанингиз менда ажиги таассуротлар қолдирди. Нега Ўзбекистонни қүёшли юрт дейишиларига ташрифим давомида ўзим амин бўлдим. Қуёш битта, лекин у сизларда бошқача, иссиқ, тафти худди яқин кишингнинг меҳрига ўхшайди.

Мустақиллик йилларида мамлакатингиз пойтахтида жуда катта бунёдкорлик ишлари олиб борилгани кўриниб турибди. Тошкентда 1966 йилда кучли зилзила бўлиб эски шаҳарнинг катта қисмини вайронага айлантирган экан.

Тошкент зилзиласи жабрдийдалари хотирасига ўрнатилган ёдгорликни кўздан кечирар эканман, ибратли бир воқеага гувоҳ бўлдим. Мазкур монументни келин-куёвлар зиёрат қилишар экан. Ўзига хос тарбиявий аҳамиятга эга бўлган бу ҳолатдан ниҳоятда хурсанд бўлдим.

Мустақиллик майдонидаги Иккинчи жаҳон урушида ҳалок бўлган юртдошларингиз шарафига бунёд этилган Хотира майдони ҳам менда катта таассурот қолдирди. Майдон тўрида мотамсаро она ҳайкали бор. Унинг олдида мангуболов ёниб турибди. Деворлардаги хотира китобларида уруш қурбонлари ном-

ма-ном ёзиб кўйилибди. Бундан жуда таъсирландим.

Биз Тошкент метросига ҳам тушдик. У ердаги озодалик, тартиб, ҳар бир бекатнинг ўзига хос чиройи мени мафтун этди. Дунёнинг катта шаҳарларидаги метролар тозалиги муаммога айланган бир пайтда Тошкент метросининг гўзаллиги, бетакорлиги, покизалиги ҳар қандай одамнинг эътиборини тортади. Тошкент нафақат Марказий Осиёнинг, балки дунёнинг энг мафтункор, энг чиройли, энг озода, энг катта шаҳарларидан биридир.

Али БАБАЕВ, профессор, Озарбойжон Миллий Академияси математика институти бўлим бошлиғи:

— Мен Самарқанд шаҳри Регистон мажмуасидаги бутун шарқ оламида машҳур илм даргоҳлари — мадрасаларнинг бугун ҳам яхши сақланаётгани, улуғ зотларнинг бугунги авлодлари учун йирик маънавият, маданият ва маърифат маскани бўлиб хизмат қилаётганини кўриб ҳам ҳайратландим, ҳам ҳавас кильдим. Бу ердаги Улуғбек мадрасасида турли миллат вакиллари, жумладан, озар ўғлонлари ҳам таҳсил олганлар.

Фируз Александр Сефри ЗАНД, «Архитектура тадқиқотлари Сефри гурӯҳи» компаниясининг бошлиғи (Буюк Британия):

— Самарқанд дунёдаги қадимий обидаларга бой шаҳар. Ушбу мафтункор шаҳарга учинчи марта келишим. Кейинги йилларда бу маскан таниб бўлмас даражада ўзгариб кетибди. Янги, муҳташам замонавий бинолар қурилишида ҳам миллий ўзига хосликлар сақланиб қолгани ниҳоятда аҳамиятлидир. Оламга машҳур тарихий обидалар қайта реконструкция қилиниб, атрофи ободонлаштирилди. Равон ва кенг кўчалар, дунёнинг энг илғор архитектура анъаналари уйғунлашган бино ва иншоотлар, айникиса, киши диққатини тортади. Кўча ва хиёбонлардаги яшил майдонлар, бетакор гулзорлар ҳамда осмонга бўй чўзган фаввораларга қараб кишининг кўзи тўймайди.

Питер КЭМПБЕЛ, Германия ва Ўзбекистон молиявий ҳамкорлиги доирасида фаолият кўрсатайтган «Соғлиқни сақлаш: репродуктив саломатлик — оналик ва болаликни муҳофаза қилиш» дастури раҳбари:

— Ўзбекистоннинг деярли ҳамма шаҳарларида бўлганман. Ҳаммасининг ўзига яраша гўзаллиги бор. Лекин менинг Бухорога меҳрим бўлакча. Бу ерда тарихий ва замонавий шаҳарсозликнинг ажойиб уйғунлиги яратилган. Бухорадаги тарихий обидалар бир-бирига ўхшамайди, бир-бирини такрорламайди. Ранг-баранг, ўзига хос.

Донателла ТАККОНЕЛЛИ, Италияниң Repubblica.it нашини мухбири:

— Ўзбекистон ҳақида кам маълумотга эга бўлсамда, бу диёрни меъморий ёдгорликлари кўп юрт сифатида билар эдим. Юрtingизга қилган сафаримдан кейин тасаввурларим янада бойиди. Ўзбек маданияти ва санъатини ўрганишга бўлган қизиқишим ортди. Ўзбекистон тақорорланмас маданий анъаналарга эга бўлган мамлакат. Ҳар бир шаҳри тарихдан сўйлаётгандек. Хивага борганимда ўзимни ўрта асрлардаги тенгизис бир оламга тушиб қолгандек сездим. У ердаги меъморий обидаларни томоша киласиз, тарих ва бугуннинг уйғунлиги олдида таъзим қиласиз.

Триину ТАУЛ, «Шарқ тароналари» IX ҳалқаро мусиқа фестивали маҳсус мукофоти совриндори, Эстония:

— Самарқанд архитектураси чиройли ва ўзига хос. Шаҳарнинг тарихий илдизлари жуда чукур. Самарқанд жаҳон илм-фани тараққиётида муҳим роль ўйнайди. Масалан, астрономия фанининг ривожланишида Самарқанд олимларининг ҳиссаси бекиёслиги менинг ҳайратлантириди.

Шундай жойлар борки, улар фақат суратларда чиройли кўринади. Борганингизда аслида бундай эмаслиги билиниб қолади. Ўзбекистон сийрати ҳам, сурати ҳам гўзал мамлакат экан.

Отомо ХИРОМИЧИ, Япония:

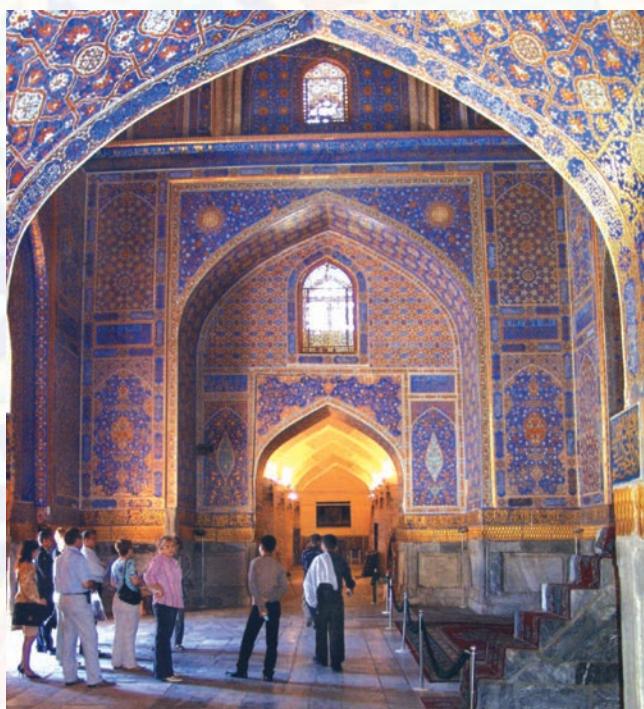
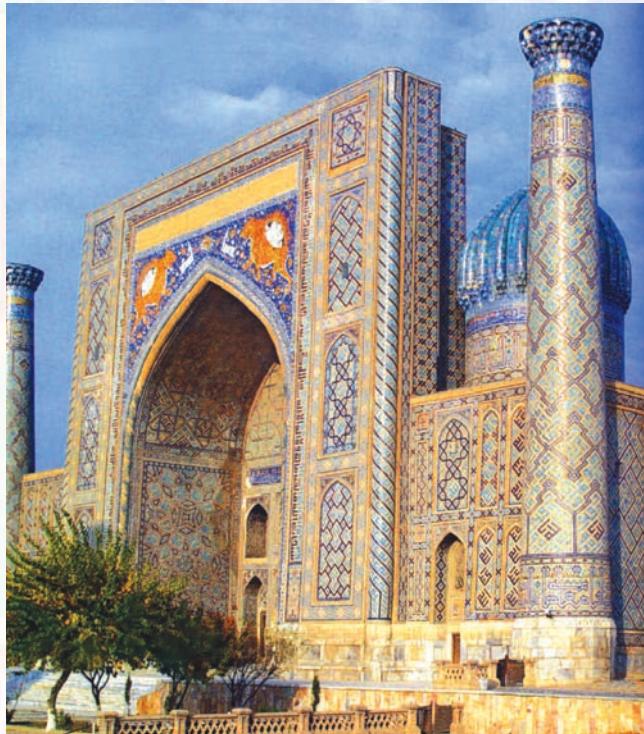
— Ўзбек меъморчилиги японларнидан кескин фарқ қиласи. Ҳалқингиз катта, маҳобатли иншоотлар куришга одатланган. Масалан, Регистон мажмуасини олайлик. Унинг буюклиги, салобати инсонларни ҳайратга солади. Бундан ташқари, ўрtingизда биноларнинг кўрку салобатига ҳам алоҳида эътибор берилади. Чиройли ранглар танланади. Масалан, Бухоро ёки Самарқанддаги иншоотлар инсон ҳаётининг ўткинчилиги ва уни фақат эзгулик ва бунёдкорлик ишларига сарфлаш кераклиги ҳақида ўйлашга undайди. Бу миноралардаги ҳеч бир фишт шунчаки қўйилмаган, ҳеч бир нақш шунчаки чизилмаган...

Радослав СТЕРНА, Варшава университети доценти (Польша):

— Дунёнинг кўп мамлакатларида бўлганман. Баъзи давлатларда яйдоқ чўл ўртасидаги замонавий бинолардан бошқа нарса йўқ. Ўзбекистонда эътиборимни тортган жиҳат: Тошкент ҳам, Самарқанд ҳам дарахтлари кўп, яшил шаҳар.

Тошкентда Алишер Навоий номидаги Ўзбекистон Миллий кутубхонасида бўлдим. Очиги, ўзбек ёшлари учун яратилган шароитга ҳавасим келди. Чиндан ҳам, ўrtingизда ёшларнинг таълим олишлари, ўз маҳоратларини янада оширишлари учун барча шароитлар яратилган. Сизлар қадимий маданиятингиз, буюк аждодларингиз ва тенги йўқ китобларингиз, бетакор шаҳарларингиз билан фахрланишга ҳақлисизлар.

Темур АЪЗАМ тайёрлади

Vatanni sog 'inib turnalar qaytdi

Ойдин ҲОЖИЕВА

Эътибор ОХУНОВА

* * *

Ватанни согиниб турналар қайтди,
Кирларда лолалар саловат айтди,
Олча, ўрик гуллаб, бол тугар пайти
Софинчлар бosh урган остона бўлдим.

Мажнунтоллар ёйди чилвир сочини,
Иссиқ инлар қучди қалдирфочини,
Наврўз кийди яна кўклам тожини,
Вулқон кўчган тоғдек ларзона бўлдим.

Яшил сўқмоқларда ҳилпирап шамол,
Тоғлар елкасида пистоки рўмол,
Қартайган Ер янги келинчак мисол,
Хутнинг ёмғирлари дурдона бўлди.

Қайфурма, дил, гуллаш фаслинг қайдадир? —
Чўбонлар сайратган қамиш найдадир,
Гулла, гулхирманинг тил-кўкайдадир,
Найнинг пардасида тарона бўлдим.

Баҳор сабза рўмолини боғлади,
Гул алвонин ёйдек у ардоғлади,
Дарё тўлқинлари кўнглим чоғлади —
На сен дединг, на мен дедим ул сўзни.

Ёзнинг зару зарҳаллари боғларда,
Жуфт қаро кўз нигоҳлари боғларда,
Неки армон ёзилмиш қароғларда —
На сен дединг, на мен дедим ул сўзни.

Куз ҳам келди тилла ранг саруполи,
Ёзармиз биз-да ёзларнинг борини,
Кувиб оромларни, кўзнинг ҳорини —
На сен дединг, на мен дедим ул сўзни.

Булбулларнинг баётида келар у,
Турналарнинг қанотида келар у,
Уни кутиб яшариб, кетдик буткул —
На сен дединг, на мен дедим ул сўзни.

Баҳор сабза рўмолини боғлади,
Гул алвонин ёйдек у ардоғлади,
Дарё тўлқинлари кўнглим чоғлади —
На сен дединг, на мен дедим ул сўзни...

Турсуной СОДИКОВА

ГУЛ ФАСЛИ

Беҳи гули — оқ қапалак,
Қувлар уни шаббода.
Гулга тўлмиш еру фалак,
Атири ёғар ҳаводан.

Хушбўй жийда япроғида
Куй ўқиман хўп майин.
Боқар ўрик бутогидан
Довуччаси кун сайин.

Шошиб тошар, бўтана сой,
Хас-хашакни кўтариби.
Тахтачада унар буғдой
Сумалакка аталиб.

Борлиқ ранги ҳушим тутди,
Қолдим унинг қошида.
Қизларимга қўйган сутим
Тошди ўчоқ бошида.

Тошди бебош хаёлларим
Айлантириб бошимни.
Қувиб келди маъсум, сўлим,
Ўн саккизли ёшимни.

Аввалгидай сочим узун,
Қаро эмиш тўлқуни.
Боқар эмиш кимдир маҳзун,
Кимдир эса хўрсиниб.

Юзим лола, изим лола,
Лола эмиш кўйлагим.
Баҳордай шўх, завққа тўла
Пайтим бир дам ўйладим.

Гул учади бирин-кетин,
Сой тошади хўп жўшиб.
Қалбим эса тўкир ширин
Софинчимон бир қўшиқ.

Хосият БОБОМУРОДОВА

ТОФ САЙЛИ

Мажнунтолга сирларимни қолдирсан,
Терак баргларига чапак чалдирсан.
Эркалигим тутиб кетиб, ўзимга
Лолақизғалдоқдан кўйлак олдирсан.

Майсалар югуриб чиқса йўлингга,
Бойчечак ёпишиб олса қўлингга,
Тўрт тарафинг тўлиб кетса нозларга,
Менга жой қолса бас фақат дилингда.

Сувлар қўшиқ айтса майин жилдираб,
Осмон ерга яқин келса гулдираб,
Ҳаттоки тошлар ҳам гўзал бўп кетса,
Ёнидан бўлмаса сени жилдириб.

Ёддан чиқиб кетса ёзу куз, қишлиар,
Фамимизни олиб қочсалар күшлар.
Фақат кўкликларга тўйиб термулсак,
Фақат дийдор бўлса, қолган ташвишлар.

Энг баланд чўққига югуриб чиқиб,
Дилни ишққа бериб, сўнг афғон чекиб,
Бағрини чок қилган қон лолаларнинг,
Пора бўлган кўксин чиқсайдим тикиб.

Ўзимдан-да ожиз, ўзимдан-да мўрт,
Майсаларга берсам қучоғимдан юрт.
Ушбу дамлар завқи, суурларини,
Десанг, кўзларингга сурма қилиб сурт.

Бойчечаклар лабин лабимга қўйса,
Улар ҳам бир марта мен каби сўйса.
Гуллар орасидан ўтиб келолмай,
Лабларинг гулларнинг ҳажрида кўйса.

Гоҳи юлдузланиб, гоҳи ойланиб,
Осмон юрагингга қолсам бойланиб.
Оловли нигоҳинг бир бора тушгач,
Корлар чопиб кетса сувга айланиб.

Қайгулардан ажрим хатимни олсам,
Бахтнинг қоқ бағрида довдираб, толсам.
Бошқа ҳамма йўллар бекилса бир-бир,
Фақат сен ва баҳор ҳукмида қолсам...

ҚУТЛИБЕКА

КЕЛИНГ, ЖОН...

Үртамизга ёқиб умид шамини,
Таскин билан бойлаб дунё камини,
Ишқ билан қайтариб фусса дамини,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!
Мен сизни Ҳумодан тушган патим, дей,
Нозларим күтәргич заранг қошим, дей,
Дил дардларимни тиккич тилло қатим, дей,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!
Жаннат бўйин тўккан жамбилим, денг, сиз
Сайраб-сайраб ўпган булбулим, денг, сиз,
Тиззамга тиз чўккан сунбулим, денг, сиз,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!
Роҳат кўргонимнинг синчисиз, дей, мен,
Чайқалгич уммоним тинчисиз, дей, мен,
Мулкимнинг сотилмас ганжисиз, дей, мен,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!
Лабларида фунча ундиргувчим, денг,
Фам лашкари босса синдиригувчим, денг,
Ялиниб, амрига кўндиригувчим, денг,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!
Кўнглими ойларда, овоз найдадир,
Бугунги бу жунун эрта қайдадир?!
Ҳарна дунёлари ишқдан майдадир,
Келинг, жон, бир тоза сұхбат қуороли!

Зебо МИРЗО

ФИЛОН

Адирларни оралаб ўтиб,
Чиқсан каби гүё осмонга,
Асрларни оралаб ўтиб,
Етиб бормоқ керак Филонга.
Бир-бирига суюниб турған —
Уйлар асли банду банд әлдир.
Одамлари бир буюк содда,
Ошиқдилу донишманд феълдир.

Бу қишлоққа адашиб келган
Инсон бўлар энг азиз меҳмон.
Том бошига югуриб чиқсан
Тандирлари узатади нон.
Чашмалари юрагингизнинг
Фамларини кетсалар чайиб,
Хурлар ювган кўйлагингизни
Офтобрўига қўйишар ёйиб...
Кечалари ой супасида
Нурлар ичиб юлдузлар билан,
Қанотингиз ўса бошлайди
Сухбатлашиб кундузлар билан.
Қайда эди беҳишт, изламанг,
Минг бир кеча афсонасидан,
Жаннат асли бошланар Филон
Тош йўллари остонасида.

Энахон СИДДИКОВА

ЭСЛАСАЛАР...

Эслармикин бир кун
Бир дараҳт
Экканимни шу гўзал боқقا.
Эсларми, бу булбуллар хушбахт
Кафтларимдан қанот қоққанин.
Шу эрка ниҳоллар эсларми¹
Суяганим, бўлганим қоя.
Довул, саратондан тўсганим,
Бўлганимни қалқон, ҳимоя.
Бу ғам эзмас, биламан, асло,
Умрим кетмас шамолга, елга.
Малҳам бўлар хуш ифор, наво
Олис йўлга чиқсан хур элга.
Эсласалар....
Бир кун...

DUNYONI HAYRATGA SOLAYOTGAN O'ZBEK QIZI

Нодира кичкиналигидан бошқа болалардан ажralиб турарди. Ҳамма болалар эрталаблари боғчага бормайман, деб ҳархаша қилса, Нодира вақтли туриб олиб, ойисини боғчага шоширап эди. Болалар боғчасида ҳамма қизалоқлар бир бўлиб ўйнаса, у бир четда суратли китобларни томоша қилиб ўтирап, энг севимли машгулоти мусиқа тўгараги эди. Мусиқа устози пианино чалиб, қизларга ракс ўргатса, у клавишлар узра ҳаракат қилаётган бармоқларга ҳавас билан термулар, ўзи ҳам клавишларни босиб кўргиси келарди. Бир куни боғча опаси Нодиранинг ойисига қизининг мусиқага иштиёқи бошқача эканини сўзлаб берди. Улар Нодира билан пианинода шуғулланиб кўришид. Қизча тез фурсадта улуғвор мусиқа асбобини ўз қўллари билан чалиб берди. Тўғри, унинг ижроси аниқ бир куй бўлмаса-да, мутахассисларга тақлидан, қаддини хиёл эгиг пианино олдида ўтириши, юзига маъно бериб, бошини силкиб-силкиб, бармоқларини клавишлар аро ўйнатиши ҳаммани қойил қолдирди. Отаонаси уни Успенский номидаги Республика ихтисосластирилган мусиқа академик лицеийига ўқишига беришид. Биринчи устози Ким Алла Антоновнадан чолғу билан дилашишини ўрганди. Тез орада у мутахассислар эътиборига тушди. Секин-аста уни республика миқёсидаги тадбирлар, кўрик-танловларга чақиришадиган бўлди.

Нодира Дадамухаммедова бирин-кетин ҳалқаро танловларда иштирок эта бошлади. Греция, Франция, Италия, Португалия, Руминия, Финляндияда бўлиб ўтган ҳалқаро пианиночилар танловларидан мутлақ ғолиб бўлиб қайтди. 2014 йилда бўлиб ўтган «Париж юлдузлари» мусиқачилар танловида Гран-принц қўлга киритди. Ҳаяжонлар, ҳавотирлар ва ғолибли... У бугунги кунгacha ўн тўртта ҳалқаро танлов ғолиби ҳисобланади. Нодира танловларда хорижлик тенгдошларининг ижроларини кузатиб, ҳадик билан натижа эълон қилинишини кутади. Ғолиб сифатида «Нодира Дадамухаммедова — Ўзбекистон» деган сўз янграганда эса у ичига сифмай кетади. Бу унга қанча кучкүвват бағишиласа, шунча масъулият ҳам юклайди.

Ёшлар учун кенг имкониятлар — ўқиш, санъат, спорт ёки фаннинг исталган тури билан шуғулланиш учун барча шароитлар яратилган бугунги кунда минглаб иқтидорлар бўй кўрсатмоқда. Шу сабаб Нодира сингари ёшлар Ўзбекистоннинг бугунги кунини, ёшларга қаратилаётган эътибор ва фамхўрликни дунё саҳналарида намойиш этмоқдалар. Эътибор ва меҳр истеъодонинг гуркирашига омил бўлишини улар дунёнинг йирик мусобақаларида исботлаб қайтишмокда.

Нодира ҳозир Ўзбекистон Давлат консерваториясининг талабаси. Ҳар йили бир-икки бор ҳалқаро миқёсдаги танловларда ишти-

рок этиш учун чет элларга боришига тўғри келади. Отаонасининг ҳавотири, устозларининг ҳаяжони ва юрт шаъни унинг жўшиб-жўшиб куй ижро этишига, бор истеъодони намойиш қилишига сабаб бўлади. Сўнгра ғолиблик ҳушхабари...

Нодиранинг яна бир баҳти шундаки, 2010 йилда кўпчилик истеъододли қизлар ҳавас қиласидаги Зулфия номидаги Давлат мукофотига сазовор бўлди. Ҳалқаро танловларда, дунё саҳналарида ғолиб бўлганидаги нашидалардан ҳам кўра юртимиздаги эътибор ва эътироф уни янада ҳаяжонга солди. Кичкиналигидан катта саҳналарга ўргангани боис, мукофот топширилдаган саҳнага дадил чиқиб борди. Мукофот ва гулларни қабул қилиб, залдан кўзлари билан онасины излаб топди. Онаси кўзларидаги ёшни сездирмаслик учун кулимсираб, залга ҳамоҳанг тарзда оҳиста чапак чаларди. Шунда бир қалқиб кетгандек бўлди. Чакноқ кўзлари билан устозларига, яқинларига бир-бир қараб, барчан-гиздан миннатдорман, дегандек таъзим қилди.

Юртимизда истеъодод борки, эътиборда. Шу боис дунёнинг турли бурчагидан ҳушхабарлар келиб турибди. Нодира сингари ёшларимиз ўзларига кўрсатилаётган фамхўрликларнинг амалий ифодасини дунёнинг нуғузли саҳналарида ҳали кўп бор намойиш этадилар.

P.S.: Ушбу мақолани нашрга тайёрлаётганимизда Нодиранинг онаси қўнғироқ қилди. Нодира Дадамухаммедова Чехияда бўлиб ўтган «Прага юлдузлари» пианиночилар ҳалқаро танловининг мутлоқ ғолиби деб эълон қилинибди. Онаси ҳаяжон билан: «Қизим ҳозир Прага аэропортида, эрталабга яқин учиб келади... деди.

Истеъодод — куртак очаётган ниҳол. У меҳр ва эътибор кўрсатилган жойда бўй кўрсатади, гулга киради. Бугун ҳалқимизнинг умидли ниҳоллари она Ватан ардоғида, улар бутун дунёга ҳеч кимдан кам эмасликларини, истеъододларга бешик бўлган буюк юрт фарзанди эканликларини исботламоқдалар. Нодира ҳам ана шундай ўзбекнинг баҳтиёр ёшларидан биридир. Парвозинг ҳамиша баланд бўлаверсин, Нодира!

Манзура ШАМС

BARKAMOL AVLODNI TARBIYALASHDA BUYUK AJDODLARIMIZ MA'NAVİY MEROSINING AHAMIYATI

Бугунги кунда мамлакатимизда баркамол авлодни тарбиялаш энг муҳим ва муқаддас вазифага айланган. Таълимдаги ислоҳотлар, хусусан, Кадрлар тайёрлаш миллий дастури, унинг бевосита узвий давоми бўлган Мактаб таълимини ривожлантириш умуммиллий дастуридан кўзланган мақсад ҳам аслида она Ватанига содик, билимли, мустақил дунёкарашга эга, соғлом, маънавий етук, замонавий касб-хунар сирларини әгаллаган, илгор фикрли авлодни тарбиялашдир. Зеро, муҳттарам Ўртбошимиз таъкидлаганидек, «Баркамол авлод — Ўзбекистон тараққиётининг пойдеворидир». Бу эса, албатта, таълим ва тарбия орқали амалга ошади. «Юксак маънавият — енгилмас куч» асарида «Таълимни тарбиядан, тарбияни эса таълимдан ажратиб бўлмайди — бу шарқона қараш, шарқона ҳаёт фалсафаси», — деб бежиз айтилмаган. Аждодларимизнинг ҳар томонлама баркамол инсонни тарбиялаш борашибидаги эзгу мақсадлари истиқлол туфайли амалга ошмоқда.

Инсоният тарихи қанча-қанча даврларни босиб ўтган бўлса, ҳар бир даврнинг олимларию файласуфлари инсон қадри улуғланадиган, инсонлар бир-бирларига меҳрибон, елкадош бўлган адолатли, фаровон ва тинч жамият қуришни орзу қилиб келганлар. Шу мақсад йўлида ўзларининг ғоя ва таълимотларини яратганлар.

Бугун мамлакатимизда комил инсон тарбияси мамлакат сиёсатининг, миллий гоянинг устувор мақсади деб белгиланган экан, бу борада ўтмишдан шу кунгача комил инсон тарбияси билан боғлиқ аждодларимизнинг қолдирган илмий мероси биз учун катта бир мактабдир.

Шу ўринда ўтган йили давлатимиз раҳбарининг ташаббуси билан Самарқанд шаҳрида бўлиб ўтган «Ўрта асрлар Шарқ алломалари ва мутафаккирларининг тарихий мероси, унинг замонавий цивилизация ривожидаги роли ва аҳамияти» мавзуидаги халқаро конференциянинг аҳамиятини алоҳида таъкидлаб ўтгимиз келади. Унда дунёнинг етакчи олимлари, нуғузли илмий марказлар мутахассислари яна бир бор Ўрта асрларда астрономия, география, математика, тиббиёт соҳаларида буюк кашфиётлар қилган, тарих, адабиёт ва шеърият оламида ўлмас асарлар яратган буюк инсонлар, аллома ва мутафаккир боболаримиз бой меросини яна бир карра эътироф этдилар, улар билан боғлиқ тадқиқотлари билан ўткоқлашдилар.

Биз бугун қайта-қайта фарҳ, ифтихор ва ғурур билан тилга олаётган буюк инсонлар босиб ўтган мешақатли ва сермазмун ҳаёт йўлининг бош мақсади — миллат, ҳалқ баҳт-саодати ва фаровонлиги учун хизмат қилишга қаратилгандир. Ана шундай мутафаккирларимиздан тасаввуф фалсафасининг буюк донишмандлари Нажмиддин Кубро ва Баҳоуддин Нақшандийлар номини хурмат билан тилга оламиз. Тасаввуф, бир томондан, дин ва шариат, иккинчи томондан, фалсафа ва ҳикмат илми билан боғлиқ ҳолда ривожланиб келган ўзига хос таълимотдир. Таъкидлаб ўтганимиздек, унинг асосида инсон фаолияти ва унинг камолоти ётади.

Буюк ватандошимиз Нажмиддин Кубро тасаввуфнинг кубравия тариқати асосчисидир. Кубравия тариқати тарқидунёчилликни рад этади, унда инсон камолот йўлида олиб бориладиган мешақатли меҳнат жарабёнида бу дунё ноз-неъматларидан баҳраманд бўлгани ҳолда зулм, зўравонлик, жаҳолатни келтириб чиқарувчи қусурлар манбаи бўлган нафсни ислоҳ қилиши ва тарбиялаши жоизлиги ғояси илгари суриласди.

Нажмиддин Кубро (камтарона ҳаёт кечирган ҳолда, ўз қарашларини «Фавоъих-ал-жамол ва фавотих-ал-жалол», «Ал-усул ал-ашора» каби илмий асарларида ва руబойларида баён қилган. Аллома инсон камолотга эришиши учун маълум риёзат йўлларини ўташи зарур ва бу йўлда ҳар бир киши ўн асосга таянмоғи керак деб хисоблайди. Улар «тавба» (инсоннинг «мени»дан кечиши), «зухд»(дунё лаззатларидан тийилиш), таваккал (Худога ишончи), қаноат, узлат, зикр, таважжуҳ (шахснинг нафс эркинлигидан чиқиши)дир. Шахс тарбиясидаги ўн асосга таяниб, инсон ўзидағи салбий сифатлардан халос

бўлиши ва ижобий хислатларга эга бўлиши лозим. Зуҳд — инсоннинг одоб-ахлоқига зарар етказувчи ҳатти-ҳаракатлар — шароб ичиш, мансаб кетидан қувишдан тийилишидир. Қаноат — инсоннинг ортиқа ноз-неъматлар, ҳирслардан (овқатнинг кўп истеъмол қилиш, қимматбаҳо кийимларга ортиқча ҳавас кўйиш, ўйин-кулгу ва бекорчиликдан) юз ўғиришига ёрдам беради. Шунинг учун ўз ихтиёри билан машақатлар чекиб бўлса ҳам, нафс доира-сидан ўзини олиб қочишига, шу йўл билан дилни губорлардан тозалаб, руҳнинг покланишига олиб келади.

Тасаввуф таълимотининг янада ривожланишига ҳисса қўшган ватандошимиз Ҳожа Баҳоуддин Нақшбандий эса «Ҳаётнома», «Далил ал-ошиқин» каби асарларида инсонларни ҳалол ва пок бўлишга, ўз меҳнати билан кун кечиришга чақиради. Унинг «Дил ба ёру даст ба кор» («Кўнгил Оллоҳда, кўлинг меҳнатда бўлсин») деган ҳикматлари нақшбандия тариқатининг моҳиятини ифодалайди. Инсон илм олиши, касб эгаллаши, бир сўз билан айтганда, шахс бўлиб шаклланиши ва жамиятда ўз ўрнини топиши учун меҳнат қилиши лозим. Инсондаги истеъ dod ва барча қобилиятларни юзага чиқарувчи омил меҳнатdir. Инсон сабр ва матонат, машақат билан заҳмат чекиб меҳнат қилсагина юксакликка эришади.

Бу икки аллома тасаввуфнинг таркидунёчилик фоясини рад қилиб, ватанига ва ҳалқига чексиз муҳаббатини ва садоқатини фидойиликлари ва жасоратлари билан исботлаганлар.

Шундай экан, ҳозирги глобаллашув даврида шарқона таълим-тарбия меъёрларига зид бўлган паст савияли «оммавий маданият», фахш, гиёхвандлик, бузғунчиликни, зўравонликни тарғиб қилувчи маънавий таҳдидларга қарши фарзандларимизда соғлом маънавий иммунитетни шакллантиришда шарқ мутафаккирларининг мероси ҳам биз учун муҳим манба бўлиб хизмат қилади.

Зеро, муҳтарам Юртбошимиз таъкидлаганидек, биз нафақат буюк аждодларимиз билан фаҳранишимиз, айни пайтда, Ватанимизнинг янада гуллаб-яшнаши йўлида хизмат қилишимиз, ўзимиз ҳам улар каби бу бебаҳо меросга ўз ҳиссамизни қўшишимиз керак.

Манзура БОЛТАБОЕВА

Мактубдлар

Мен «Гулстон» журналини беназир ҷустозим, ғезим келафи. Иш бор олис Қаттакўрғондан ғастлабки төгрин машқларим, мактолаларимни минг бир ҳақик билан журналга юборганиман. Тез ораға төгрларим журнал саҳифаларида босилиб чиқди. Ўша пайтдаги хўфсанчлигиги ҳеч қачон ёёнимдан чиқмайди. Ораған қанча йиллар ўтди. То ҳанумзача журналнинг шурхиси эканимдан баҳжиёрман. «Гулстон» журнали ҳамон менинг энг севими нағларимидан.

Хозирги кунда ҳам журнал саҳифаларида ўзим учун қизиқ, бўлган афабий, таъсилӣ, танқиций мактолаларни мағор, билан ўқийман. Айнинга, кейинги пайтларда афабийётга, сандағта ҳамда афабий таржималарга кенг ўрин бериләйтгани менинг қўвонибари.

**Эркабото ШУКУРОВА,
Ўзбекистон Ёзувчилар ўюниси азоси**

Ассалому алайкум, «Гулстон» журнали таҳририяти!

Мен бу журнални коллежда ўқитувчилик қилаётгандан пайтларимдан бўён мунтазам ўқиб келааман. Лекин бу журнални фақат шу даврда танидим ғегани эмас. «Гулстон»нинг миллий маданиятизни юксалтиришида цикан хизмати борлигини, ўтған асринга иккичи ярнида қатагон қилинган асарлар журдат билан элон қилинарган нашр, ҳифз фикрни ижодкорлар ўзаро фикр алмашацаган афабий ўзок бўлганини камтма ёшли ёзувчи-шоирларининг хобиблафида аввалдан эшишиб келафди. Биргина «Темур тўзуклари»нинг журналда босилиши оғдий ҳодиса эмас, шуро ҳукумати йомонидаан камситилган, ёғон-яшикҳа ўралган тарихимизнинг асл киёфасини тиклашдаги ғастлабки, шу билан бирга, тарихий қадам бўлган. Кралверса, «Гулстон»нинг таҳрир мактабида неча-неча ижодкорлар ўз қалашини ҷаҳзлаган.

Энг муҳими, журналнинг ўзига хос анданалари — миллий қафниятларга кенг ўрин, бой маданиятизнинг олис қурраларини таренб этши, қолаверса, ўзбек афабий тилининг бекъес ифода ишониятларида ўринли фойдаланиш ҳамон амалда экани бизни қўвонибари.

Кейинги пайтларда журналнинг ранги, беzaқли чон этилаётгани нуғ үсбига нуғ бўлди. Маданиятизнинг обийли минбари, оттаҳон журнал бўлганидаан кейин, муносаб чон этилиши ҳам кефак-да! Мавзуларининг янада ранг-барабарлашашётгани, маданий ҳаётимизнинг барча жадҳаларини қамраф олишига үриниләйтгани мактобга лойик, ва бу садй-ҳаракатлар изчил давом этишибилса, биз журналхонлар миннадор бўлар эзик.

**Алишер ҚОРАЕВ,
Тошкент маданият
коллежи ўқитувчиси**

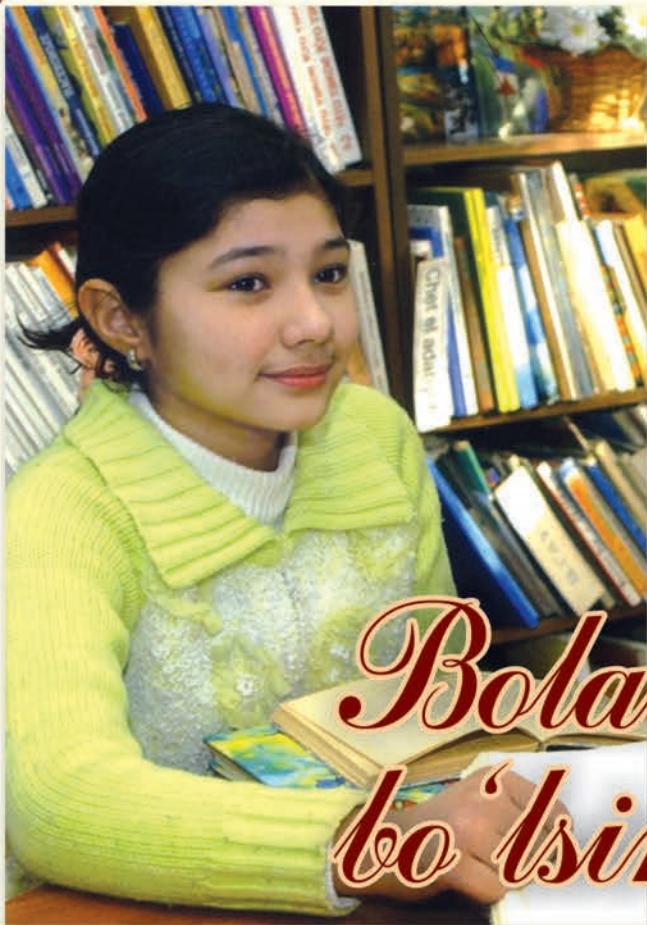
Ўзбекистон Республикаси Вазирлар
Маҳкамасининг 2013 йил 25 июнданги
«2013-2018 йилларда замонавий маданият
ва аҳоли дам олиш марказларини
ташкил қилиш тұғрисида»ги
178-сонли Қарори ижроси юзасидан
Қарақалпогистон Республикасида
тубдан таъмирланиб фойдаланишга
топширилган маданият ва аҳоли
дам олиш марказларидан

фотопавҳалар

Bolam baxtli bo 'lsin desangiz...

**БОЛАНГИЗ МАКТАБДА ЗАВҚ БИЛАН
ЎҚИШНИ ИСТАСАНГИЗ**

1. Мактабни, ўқитувчиларни болангизнинг олдида танқид килеманг.
2. Болам билан тил топа олмаяпти, деб ўқитувчисини айблашга шошилманг. Бу музамиони ечишда мен нима кила олишим мүмкин, деб ўйлад кўринг.
3. Болангиз ғарс тайёфлаётганини неча марта кузатид тўргансиз? Унинг ғарс тайёфлашда кандай хатоларга йўл кўяётганини кўриб, тўғри йўл кўрсатганимисиз?
4. Болангизда мактаб билан боғлиқ, музаммо пайдо бўлса, унинг сабабларини мактаб билан биргаликда аниқланг. Мактабда ким, нима деганларини болангиз билан баттафсил мурҳокама килеманг.
5. Ҳар куни бир вакътда үхлашга ётиб, бир вакътда үйганишини болангизнинг одатига айлантиринг. Уйда үйқуга тўйишмаган бола ғарсда үхлайди, танбех, эшиятди.
6. Болангизнинг қизиқишилағина эдтибор қилинг. Уртоқлари, чий вазифалари, олган китобларига бефарқ, эмаслигинизни кўрсатинг. Ана шунда у қизиқишилағининг мурҳимигини хис этади, масъулияти, сизга мұхаббати янада ортади.
7. Ўзингиз китоб ўқид тўринг. Болангиз бўши вакътингизда телевизор кўриш ўрнига китоб ўқиётганингизни кўргани мадкур.
8. Болангизга ўз фикрларини ёзма баён қилини ўргатинг. Айрим гап, топширик,

Агар дунёда энг мураккаб, шу билан бирга, энг масъулиятли касб нима деб сўрашса, мен ота-оналий, мураббийлик, деб айтган бўлардим.

Ислом КАРИМОВ

ильтимослағингизни қоғозчаларга ёзиб, унинг ғарс столига, папкасига солиб кўйинг. Уни ҳам шундай қилишга ўргатинг. Биргаликда хатлар ёзинг. Болангиз бирор воқеадан завқланиб келса, уни қоғозга тушнишини сўранг. Кечқуфун ҳамманинг олдида чиройли, ифодали қилиб ўқид беринг.

9. Мактаб ҳаётига фаол иштироқ этинг. Бола у ўқиётган мактабга қизиқишингизни кўриб, хурссанq бўлац.

10. Мактабда болангиз ноҳуши вазиятга тўшиб қолганда уни кўллад-қувватланг, тоқи у ўзини якка, ноҷор, тўшиқун хис қиласин. Ўзига шоночини йўқотмасин.

БОЛАНГИЗ КИТОБНИ СЕВИБ ЎҚИШНИ ИСТАСАНГИЗ

Сиз болангиз китобхон бўлишини албатта истайсиз. Чunksи бу унинг баҳтли келажагига хизмат қиласи. Лекин болангиз сиз олиб келган китобларга қарамаса, нима қилиш керак?

* * *

Гап шундаки, «мен келтирган китоб боламга албатта ёқади», деб ўйламанг. Бунинг учун ишни анча олдинрок, боланинг китобга муносабатини шакллантиришдан бошлиш керак. Бошланғич синфларда болалар китоб ўқишиади. Лекин китоб танлай олишмайди. Шундай пайтда сизнинг ёрдамингиз керак. Сизга болалар учун чиқарилган китоблар, тавсиялар ёрдам беради. Китоб дўконларида, китобхоналарда шундай бўлимлар бор. Болаларнинг ёш

хусусиятлари ҳисобга олиниб, тартиб берилган. Китоб унинг ёшига, қизиқишларига мос ва ранг-баранг: эртаклар, ўсимликлар, ҳайвонлар ҳақида, саргузашт, буюк боболаримиз, тарихимизга, қаҳрамонлар, олимларга бағишинган бўлсин.

Болангизга китоб ўқиш техникасини ўргатинг. Бунинг учун уни овоз чиқариб ўқишга машқ қилдиринг. Ана шунда унинг ўқишидаги хатоларни эшитиб, тузатиб борасиз.

Фарзандингизга биринчи китобни танлашда эътиборли бўлинг. Китобда ёрқин суратлар бўлсин, бироқ у катта бўлмасин. Унинг шахсий китоблари турадиган жавон қилиб беринг. Бу унга қизиқ.

УЗИЛГАН ҲИКОЯ

Болангизни мустақил китоб ўқишига қизиқтиришнинг усулларидан бирини кўрсатамиз: катталардан бирин болага китоб ўқиб беради, энг қизиқ жойи келганда бир баҳона қилиб, ўқишини тұхтатади. Вокеалар ривожига қизиқиб кетган болангиз: «Кейин нима бўларкин?» деб ўзи ўқишини давом эттиради.

Сиз кейин ундан воеалар нима билан тугаганини сўранг. Ўзи ўқиб билгани учун мақтанг. Бундан кейин унинг ўзи мустақил ўқий олишига ишонишингизни айтинг. Уйда, оиласиий сұхбатларда, телефонда китоблар ҳақида гапириб туринг. Сиз қизиқмасангиз, болангизни қизиқтиришнинг қийин.

КИТОБ ҲАҚИДА СУХБАТ

Болангиз ўқиган нарсалари ҳақида ҳикоя қилиб берсин. Бу унинг нутқини ривожлантиради. Асосий нарсалар билан иккинчи даражали нарсаларни фарқлашга ўрганиди. Китоб қаҳрамонларига, воеаларга муносабати шаклланади. Бошида бу қийин бўлади. Ана шунда унга «Китобчадан нималарни билиб олдинг?», «Бу воеалар қачон, қаерда бўлган экан?», «Энг ёққан жойи қаери бўлди?» каби саволлар беринг. Саволлар бериб болангиз китобни тўлиқ ўқиганини, қанчалик тушунганини, китоб қаҳрамонлари ҳақидаги фикрлари тўғри ёки нотўғри эканини назорат қиласиз. Бу боланинг масъулиятини оширади. У дикқат билан ўқишга ва ўқиганларини эсда сақлаб қолишига ўрганади. Унга ўқиганларига бағишинган суратлар чизишини ўргатинг.

ОИЛАВИЙ ЎҚИШ

Китоб оиласиий ўқилса, нур устига нур бўлади. Бу оиласиий бирлаштиради. Бунинг учун, аввало, яхши бир китоб танлаб олинидади. Бир неча кун олдин оиласиий китоб ўқилиши ўзлон килинади. Мақсад — болангиз ўша кунни интиқиб кутсинг. Китобнинг ҳаммасини бир кунда ўқиши керак эмас. Бир кунда 45 дақиқагача ўқилса, кифоя. Кўп ўқиш болани толиқтириб кўяди. Биринчи куни ота китобнинг бир қисмини овоз чиқариб ўқийди. Эртага боласи, индин онаси ўқийди ва ҳ.к. Бу кўп томонлама фойдали. Бир томондан, бола китобни қандай (ифодали, секин, аниқ, баланд овоз билан) ўқишини ўрганади. Ўқилган парчалар ҳақида фикрлар парчалашади. Агарда болалар хато фикрларни айтишса, уларни уришиш керак эмас. Ётиғи билан, чиройли қилиб тўғри йўлга солиб қўйилади.

ЭЪТИБОР ҚИЛИНГ: БОЛАНГИЗ ТЕЛЕВИЗОР КЎРМОҚДА

Телевидение, радио, кино, интернет бола тарбиясига кучли таъсириларни кўрсатмоқда. Буни болаларнинг уларга ажратадиган вақтидан ҳам билса бўлади. Улар катталарга мўлжалланган кўрсатувларни ҳам bemalol кўришмоқда.

Баъзи ота-оналар болам телевизор кўриб ўтираса, бекорчиликдан, кўчанинг ёмон таъсиридан узоқ бўлади, деб ўйлашади. Натижада телевизор кўриш боланинг

табиий эҳтиёжига айланади. Кейин уни бу йўлдан қайта-риш қийин бўлади. Бошқа муҳим ишларини ташлаб, экран қаршишига югурдиган бўлиб қолади. Оқибатда ота-она «Дарсингни қилмасанг, телевизор кўрмайсан», дейдиган бўлади. Бола буюрилган ишларни шошиб, чала қилади ва у билан оиласиий янги муаммолар туғилаверади. Кўрязизми, телевизор боланинг ўз ишига вижданан муносабатда бўлишига халақит бера бошлади. Биз берган тарбия пойдеворини буза бошлади. Телевизорни кўп кўриш боланинг кўзларига, асабларига зарар етказади. Шунинг учун ҳафтанинг бошида арzon ва қулаг «Садо» теледастур тартибини олиб, бир ҳафтада болангиз кўриши мумкин бўлган кўрсатувларни флаамастер билан белгилаб чиқинг. Эрталаб ишга кетаётib ҳар куни болага дарсларини шошмасдан тайёрлашни ва фалон соатда фалон кўрсатувни кўришни тайинлаб кетишингиз керак.

Болангиз кўрган кўрсатувларни у билан муҳокама қилиб боринг. Бу билан кўрсатувлар болангизга қандай таъсири қилганини аниқлаш, баҳолашингиз мумкин. Акс ҳолда кўрсатувлар бефойда бўлиб қолади.

БОЛАНГИЗНИ МЕҲНАТГА ЎРГАТИНГ

Болангиз вояга етиб, катта бўлгач, албатта қаердадир ишлайди, меҳнат қилади. Шунинг учун уни меҳнат қилишга ўргатиш жуда катта аҳамиятга эга. Бунинг учун болангиз ҳозирдан мактабда, оиласа ўз мажбуриятларига эга бўлиши керак. Бу мажбуриятларни белгилаб, орқасидан ҳар ҳафта сўраб турилмаса, фойдаси бўлмайди. Афсуски, айрим ота-оналар «Болалигимда мен қийналганман. Болам мазза қилиб, яйраб ўйнаб-кулсин. Иш бўлса қочмайди. Катта бўлганда қилаверади», деб қаттиқ адашишади. Кейин бу хатонинг жабрини бола ҳам, ота-она ҳам тортади. Айрим оналар «уй иши — аёллар иши», деб қизларини ишга жалб қилишади. Ўғил болаларига иш буюришмайди. Натижада, ўғил болалар уй ишларини қиз болаларнинг иши деб, уларни бажаришга уялишади. Албатта, иш буюрганда қиз ва ўғил болаларнинг хусусиятларига қараш керак. Нозик, енгил ишларни қизларга, куч, иродада талаб қиладиган ишларни ўғил болаларга буюриш керак.

ОТА — ЎҒИЛГА ИБРАТ

Ўғил болаларга ота ибрат намунаси. Болаларини меҳнатдан асрраган, айтилган ишларнинг бажарилишини қаттиқ назорат қилмаган ота-оналар болаларини баҳтсиз қилишади. Чунки, ҳеч иш қилмай катта бўлган болалар бир томондан укувсиз, иккинчи томондан, бирорларнинг меҳнатини қадрламайдиган одам бўлиб етишади. Ўзини ўзи эплай олмайдиган, доим зенаганинг, ўртоғининг кўмагига муҳтоҳ фарзандларга одамнинг раҳми келади. Болали ишга ўргатиш учун дастлаб оиласиий ишларни бирга қилиш керак. Болага қўлидан келадиган кичик-кичик ишларни буюриш керак. Болангиз у ёки бу ишни яхши қилишни ўрганиб олгач, унга алоҳида, мустақил вазифалар бера бошлаш керак. Болали бола толиқади, зерикади. Шунда бу ишни тезда бошқа, енгилроқ иш билан алмаштириш керак. Аста-секин болада кўнишка ва мала-калар пайдо бўла бошлади. Уй меҳнати болага азоб эмас, балки зарурий эҳтиёжга айланади.

НАТИЖАСИНИ СЎРАБ ТУРИНГ

Умуман, меҳнат тарбияси шартларидан бирин ота-она боланинг уй, жамоатчилик ишларидаги иштирокига жиддий қизиқишлари ва ёндашишларидир. Ота-оналар болага иш буюришади, лекин кўпинча натижасини сўрашмайди. Бу боладаги масъулият туйғусини бузади. Шунинг учун болага юлатилган ишнинг натижасига алоҳида эътибор беринг. Уй ишларидаги иштирок этиш ўғил-қизнинг бурчига айланса, кейинчалик бу бурч ижтимоий даражага кўтарилади.

**Муҳаммад ҚУРОНОВ,
педагогика фанлари доктори**

МИЛЛИЙ SPORT О'З

Истиқлол йилларида кўплаб қадриятларимиз қато-ри миллий спорт ўйинларини тиклаш масаласига ҳам алоҳида эътибор берилди. 1999 йилда Маданият ва спорт ишлари вазирлиги тасарруфида «Миллий спорт маркази» ташкил этилди.

Миллий халқ спорт ўйинлари қаторига кирадиган — кураш, белбоғли кураш, турон яккакураши, улоқ-кўпкари ва ўзбек жанг санъатини ривожлантириш, такомиллаштириш, шу асосда ўсиб келаётган ёшларни соғлом, жисмонан бақувват, миллий фурур ва ифтихор туйгулари асосида тарбиялашга муносабиҳисса қўшиш ушбу марказнинг асосий мақсади хисобланади.

— Миллий спорт ўйинлари бизнинг асрлар давомида авлодлардан авлодларга ўтиб ҳалқимизнинг нафақат жисмоний, балки маънавий камолотида ҳам муҳим аҳамият касб этган қадриятларимиздан бири хисобланади, — дейди «Миллий спорт маркази» бош директори Зокир Расулов. — Ўсиб келаётган ёш авлод қалбида ватанпарварлик, мардлик, жасурлик, орият, ҳалоллик, олийжаноблик туйгуларини шакллантиришда унинг ўзига хос ўрни бор. У бизнинг ифтихоримиз. Бугунги кунда миллий спорт турлари билан шуғулла-наётган ёшларимизга ҳар томонлама қулагайлик яратиш мақсадида бир қатор ишлар амалга оширилмоқда, китоб ва қўлланмалар яратилияпти. Турли мусобақалар ташкил қилиниб, янги номлар кашф этилмоқда.

2015 йил — «Кексаларни эъзозлаш йили»да Марказ томонидан Жиззах вилоятида 60 ёшдан ошган спортчилар ўртасида спортнинг кураш, турон яккакураши, белбоғли кураш ва ўзбек жанг санъати турлари бўйича турнир ўtkазиш режалаштирилган. Шунингдек, май ойида пойтахтимизда «Миллий спорт турларини ривожлантиришда фахрий полвонларнинг тутган ўрни» мавзусида матбуот анжумани ўтказилади. 9 май — «Хотира ва қадрлаш куни» муносабати билан Сурхондарё вилоятида ёшлар ўртасида миллий спорт турлари бўйича мусобақалар ташкиллаштирилади. Болаларнинг ёзги дам олиш оромгоҳларида ҳам миллий спорт турлари бўйича маҳорат дарслари ўтказишга тайёргарлик кўрилмоқда. Бундан ташқари октябрь ойида Навоий ва Қашқадарё вилоятларида миллий спорт турлари ва халқ ўйинлари республика анжуманларини ўтка-зиш бўйича катта тайёргарлик кўрилмоқда.

Ўзбек миллий спорт турлари моҳиятан эзгулик билан суғорилган, шу боис уни нафақат асраш, ривожлантириш, балки у билан фахрланишга ҳақлимиз.

Темур АЪЗАМ

YILARI — МИЛЛИIFTIXORIMIZ

Мұхаммад АМИН
фотосуратлари

Таң азшомида

Hikoya

**Яхши шеър, яхши ҳикоя ўқилгандаги таассу-
рот инсонга бир умр ҳамроҳ бўлади. Вақти-вақ-
ти билан ўқиб ундан баҳра олади, кўнгил чигал-
лари ёзилади, таскин топади. Умр китобига би-
тилган қайтарилимас лаҳзаларни, кувончу армон-
ларини эслайди. Ана ўша жараёнда, назаримиз-
да, қалб улғаяди, тозаланади. Биз ушбу руқнда
сизу бизга қадрдон бўлиб қолган ана шундай
асарларни бериб боришни ният қилдик.**

Тахририят

Кўёвнавкарларнинг қийқириғу ер тепинишларидан ҳаловатини йўқотган қишлоқ ниҳоят тинчили. Келин кетди.

Кўп ўтмай, хонадонлардаги чироқлар бирин-кетин учиб, кўчалар қоронгулик қўйнида қолди. Бу пайтда кўшини қишлоқдан чилдирманинг така-туми, тўй фовури эшитила бошлаган, қиз узатган қишлоқ эса, бу овозларга мунғайибина қулоқ тутиб, маъюс сукутга чўмган эди.

...Қоронғи қишлоқдан чиқиб келган баланд бўйли бир йигит икки томонида қатор тераклар саф тортган йўл бошида бир зум тўхтади. Чўнтағидан сигарета олиб тутатдию истар-истамас яна йўлга тушди.

Олдинда, у юриб бораётган йўл адогидаги қишлоқда, атрофи баланд деворлар билан ўралган ҳашаматли бир ҳовлида тўй бўляпти. Тўкин-сочин столлар атрофида деярли бўш жой қолмаган. Куй-кўшиклар шўхчан, байту фазал, қутловлар кўтаринки. Ҳамма хурсанд. Тўйхона тўлқинланади.

Ховли тўридаги узун стол ортида келин-куёв, уларнинг дўсту дугоналари... Куёв — дўпписи остидан соchlари кўпириб чиқсан, тўлагина, оқиши юзли йигит — анча шўх, очиқинага ўҳшайди, ёнбошидаги йигитларга тез-тез алланималар деб қўяди. Улар оғизларини кафтлари билан тўсиб кулишади. Куёв қадаҳини дўстлари билан яширинча уриштирадида, бир кўтаришда бўшатиб, столга қўяди. Яна хиёл энгашиб, келин билан ҳазиллашган бўлади, сўнгра жўралари билан... Куёв хурсанд, куёвжўралар,

келиннинг дугоналари... Келин ҳам... албатта, хурсанд бўлса керак. Ахир, бунака шодиёна умрда бир марта бўлади!

Келин-куёв ўринларидан қўзғалиб, сал бош эгиб туришди. Миқти гавдали, жингалак соч, кўзлари қаттиқина бир йигит дона-дона қилиб гапира бошлиди:

— Қаршимизда гуноҳкорона бош эгиб турган мана бу икки ёшга бир қаранг-а! Улар шу пайтгача пинхона учрашиб, ошиқ-маъшуқ бўлиб юришган, аҳду паймонлар қилишган. Ким билсин, балки улар куни кечада худди шу вақтда ҳаммадан бекитиқча, анави Кўксой бўйларида учрашишгандир. Лекин мана бугун бизнинг қаршимизда бош эгиб туришибди. Балки кўпчилик олдида биринчи бор шундай ёнма-ён турганларидан ийманишаётгандир. Бошингизни кўтаринг, азизларим! Бугун сизлар келин-куёв номини олдингиз. Истардимки, келаси йили худди шу маҳалда Ҳасан-Хусан ёки Фотима-Зухра фарзандлар кўриб, ота-она номини олингизлар!..

Йигитнинг сўзи қийқирик ва қарсаклар билан олқишиланди. Келин-куёв жойларига ўтиришди. Хонандалар кўшиқ бошлиди.

Шу пайт тўйхонага бояги йигит кириб келди. Уни судрагудек қилиб келин-куёвга яқинроқ столлардан бирига ўтқазишиди. Йигит қизаринқираб, ён-веридагилар билан бош ирғаб сўрашган бўлди. Бир оз ўтиб теварак-атрофни, ҳовлини гир айлантириб

қоқилган гилам ва палакларни кўздан кечира бошлади. Нихоят, палаклардан биридаги никоҳ рамзи — қўш узук ва улар ўртасидан униб чиқсан гулнинг, кейин бир-бирига талпиниб турган каптарлар тасвирига кўзи тушди. Хийла вақт палакка тикилиб қолди. Назарида, каптарлар жонлангандек бўлди... Ана феруза осмон. Баландда, жуда баландда каптарлар учяпти. Ана, улар бир-бирига яқинлашиб келмоқда... Йигит кўзини палақдан олди, бироқ сал ўтмай, яна беихтиёр каптарларга тикилди, улар яна жонланди... У энди нигоҳини пастроққа қаратди. Ана улар — ҳарир пардали келинчак, дўппили, хушбичим, баҳтиёр куёв...

Ўринларидан туришяпти. Нега? Ҳа, бирор табриклияди шекилли... Ким экан у? Э-ҳа, Баҳри шоир-ку, у гапирмаса, ётиб уйқуси келмас. Ҳозир, ҳойнаҳой, «Кўй, фазал, оҳ!..», деб монолог бошлайди. Йўқ, аввал эълон қиласди: «Хурматли ўртоқлар, мен сизларга улуф шоиримиз Алишер Навоийнинг мумтоз фазалларидан бирини айтиб бераман», дейди. Ана, айтди, айнан шундай деди. «Оғирроқ кўй бўлсин», деяптими...

— Ҳов, мулла йигит, мундоқ очилиб ўтирангизчи, бунча ўй суриб кетдингиз?

Йигит рўпарасидаги — бўйинбогини бемалол бўшатиб, ёқаларини очиб олган, юзларидаги терни рўмолча билан ҳадеб артаётган семиз кишига хижкатомуз боқди:

— Кечирасиз, амаки... Қани, овқатга қаранг.

— Бизлар оляпмиз, сизди мазангиз йўқ, йигит. Ётсирамай, еб-ичиб ўтириш керак. Тўйга нима учун келганимиз? Қани, ушланг буни!

Йигит ўзига узатилган қадаҳни олди-да, сочлари оқариб қолган, юзлари семизлик ва ичкиликдан жигарранг тусга кирган кишига кулимсираб тикилди: «Ҳа, албатта, тўйга еб-ичгани келамизыва, мулла ака!»

— Қани, олинг-чи, кутяпмиз!.. Ҳа, балли, мана, закуска!

Шу пайт ҳар-ҳар ердан қарсак овозлари эшитилди: Баҳри шоир «Азизим, дунёга бевақт келибмиз...» деб «ғазал»ини тугатган эди.

— Локин, мулла йигит, Навоий ҳам шифирни зап қотирган экан-да! Болага ҳам гап йўқ. Ҳақиқий истеъод! Боплади!

— Ҳа, у Навоийни доим боплаб юради... — деди йигит оғир хўрсиниб.

Бир оздан кейин келин-күёвга кўзи тушиб, ҳайрон қолди: яна ўринларидан туришибди. Энди ким гапираркин? Мажлис қилиб юборишади, шекилли. Ие, ким деди? Унинг номини айтдими? Нега у гапиради? Нима деб гапиради? Бу одам қизиқми ўзи?! Ёки чиқиб кетсами? Энди қаёққа чиқиб кетарди?.. Ҳамма унга қараяпти. Қарсак чалишяпти. Мана, раислик қилувчи тўғри унинг устига бостириб келяпти. Йўл-йўлакай хонандаларнинг торини ҳам сўраб олди. Қўшиқ айттироқчими унга! Шу кўргулик ҳам бормиди энди?!

Эҳ, асли нима қиласди келиб?

Майли, анави радиокарнайларнинг бақириқ-чақириғи уни тонггача ухлатмасин эди. Бир кеча минг кеча эмас, чидаса бўларди. Ошиқ-маъшуқлик ҳақидағи ваъзларни жимгина тинглаб, кўра-била туриб, ёлғончилик қилаётгандар устидан ҳузур қилиб кулиб ётавериши мумкин эди-ку?!

Нега келди?! Нега?!

Ўзи ҳам билмайди. Фақат тўйхонага яқинлашиб қолгандагина ҳушёр тортди. Орқасига қайтмоқчи

бўлди, бироқ... вақт ўтган эди. Қўярда-қўймай ичкарига судрашди. Мана энди...

Йигит қўлида тор, гангуб-гарангсиган аҳволда ўртага чиқди. Бир бола микрофон тутди.

— Шўх-шўхидан бўлсин, Камолжон!..

«Шўх-шўхидан... Нимани айтаман, қандоқ айтаман?!» У гўё торни созлаётгандек анча муддат тиринглатиб турди. «Шўх-шўхидан...» Ҳаёлида нуқул шу сўз тинмай чарх уради... Нихоят, тор тилга кирди. Йигит бирдан ўзига келди: «Муножот»-ку!» Аммо, титроқ бармоқлари энди унга бўйсунмади.

Оқ тунукали баланд томга ўрнатилган радиокарнайлар торнинг нозик, ҳазин садоларини қишлоқ узра тарата бошлади, сўнг худди оҳанглардек ҳазин қўшиқ янгради:

Кечা келгумдир дебон, ул сарви гулрӯ келмади, Қўзларимга кечा тонг отқунча уйқу келмади...

Тўйхона жимжит бўлиб қолди. Йўқ, тўйхона бутунлай тинчимаган, ширакайф тўйхўлар ўзаро гурунг қилишар, ҳар ер-ҳар ердан кулги кўтарилиб турар, «Ҳа, дўст!», деган овозлар эшитилиб қолар, лекин йигит буларни эшитмас эди. Назарида, бу ер тўйхона эмас, қишлоқ чеккасидаги кимсасиз яланглигу ўёлғиз ўзи қўшиқ айтиётгандек эди.

...Ана, пастда Кўксой шовиллаб оқяпти. У эса сой бўйида, баланд толлар кўланкасида осмонга тикилганча чалқанча ётибди. Ёнида оппоқ ҳарир кўйлак кийган, бошига келинчаклар мисол тўр ёпинган бир қиз... Қиз нозик бармоқлари билан унинг сочини тарайди, кўзларига меҳр билан тикилади, алланималар деб шивирлайди.

У эса бахтдан юраги тоғдек юксалиб, осмоннинг ферузалигига, Кўксойнинг тоза суви асло кўринмаслигига, толларнинг сояси фақат ҳаловат баҳш этишига ишонади...

Қўшиқ тугади. Қарсаклар, олқишлиар, яна талаблар...

Тор тағин тилга кирди. Янги қўшиқ бошланди:

Сумбула-ё сумбула, ўраб олай гул билан...

Ўртага бир йигит ва қиз тушди, бир-бирига им қоқиб рақс бошлади.

Сумбула-ё сумбула, ўраб олай гул билан, Мани кўнглим сан билан, сан кетарсан ким билан?

Қадамингда гуллар очилсин...

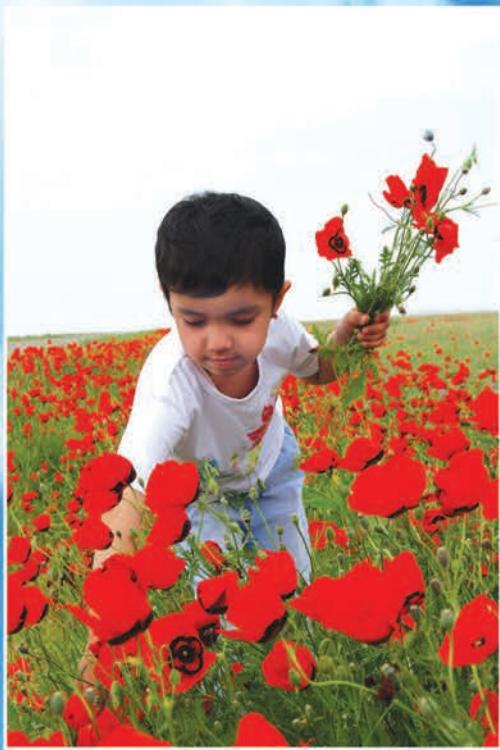
Қўшиқчининг кўзларидан ёш йилтиради. Овозига билинар-билинмас титроқ кирди.

Атрофдагилар: «Яшанг!», «Кам бўлманг!», «Дўйўст!», деб уни олқишлиар, қўшиқчи уларнинг гапини эшитмас, уларни кўрмас, кўз ўнгидагина бир каптар жонсарак учиб борар эди.

Сумбула-ё сумбула, ўраб олай гул билан, Мани кўнглим сан билан, сан кетарсан ким билан?..

Йигит ўртаниб қуйлар, ўртаниб бўзлар, ҳеч нарсадан бехабар оломон эса уни шодон, мастана қийқириқлар билан олқишлиар эди...

Орзикул ЭРГАШ

ДИККАТ, ТАНЛОВ!
«Гулистон» журнали барча
фотожурналист, фоторассом
ва ҳаваскор сураткашлар учун
«Обод манзиллар»
фототанловини эълон қиласди.
Энг сара фотоасарлар журнал
саҳифаларида ёритилиб, йил охирида
ғолиб эълон қилинади ва таҳририятнинг
махсус совфаси топширилади.

*Ушбу саҳифада фоторассом
Аҳмад ТЎРА ижодидан намуналар
ёритилмоқда.*

Bahor simfoniyasi

Бугунги қунда диёrimизда мусиқа санъатининг йириқ, монументал жанрларидан бири бўлган опера санъатини ривожлантиришга қаратилган концертларни ташкил этиш яхши анъанага айланиб бормоқда.

Яқинда пойтахтимиздаги “Ўзбекистон” халқаро анжуманлар саройида бўлиб ўтган ёшлар йиғма симфоник оркестри ва ёш опера ижрочиларининг жаҳон классик ва ўзбек миллий опера санъати дурдоналаридан иборат «*Бахор симфонияси*» номли катта концерти опера санъати сирларини эгаллашга интилаётган иқтидорли ёшларимизнинг кенг жамоатчиликка муносиб баҳорий тухфаси бўлди.

Gulliston 2015/2 - 31

SAN'ATKOR O'Z IJROSIDAN ZAVQ OLA BILISHI KERAK...

Журналиминг ўтган сонларида ёзувчи ва шоирларимизнинг «Ижодкорни қўлга қалам олишга ундаган хусус нима?» деган саволга берган жавоблари билан танишган эдингиз. Бу гал қўйидаги саволлар билан эл ардоғидаги бир гуруҳ таникли санъаткорларимизга мурожаат қилдик:

Сиз саҳна маданияти ва масъулиятини қандай тушунасиз?

Санъаткор учун саҳна ва тўйнинг фарқи бўлиши керакми?

Кўнглингиз тўлган ва тўлмаган чиқишиларингиз...

Саҳна билан боғлиқ анъаналар борасидаги фикрларингиз?

**Муассар РАЗЗОКОВА,
Ўзбекистон халқ артисти:**

— Саҳнада кўнгилдагидек чиқиш қилиш учун, аввало, жуда катта тайёргарлик кўриш керак. Баъзан кечани кеча, кундузни кундуз демай, тинмай машқ қилишга тўғри келади. Санъаткорнинг тафаккури ва иходи уйғунашадиган майдон ҳисобланади. Санъаткор саҳнага тингловчилар учун ибрат бўла оладиган даражада чиқиши керак.

Саҳна — санъаткор учун ўзининг ҳақиқий истеъдоди ва маҳоратини намойиш этадиган муқаддас жой. Тўй хурсандчилик нишонаси, лекин шуни унутмаслик керакки, саҳна бошқа дунё, тўй бошқа дунё!

Кўнглим тўлмаган чиқишиларим тўлганларидан кўпроқ десам, хато бўлмайди. Мен учун ҳар бир чиқишнинг ўзи алоҳида бир синов. Баъзан маромига етмаган жиҳатлар борлигини биламан. Албатта, буни ҳамма ҳам билавермайди, мутахассисларгина сезади. Санъаткор бутун умр мукаммалликка интилиб яшайди. Кимга қанақа билмадим-у, мен спектаклдаги ҳар бир чиқишимни тасмага ёздириб оламан. Сўнгра ўзимга маълум камчиликлар устида жиддий ишлайман.

Мумтоз санъатни ўзгартириб ёки унга қўшимча кўшиб бўлмайди. Чунки у сабит довон ва чўққи. XXI асрда замонавий киноларда постановкалар ҳам кўйиб кўришди, лекин бу ўзини оқламади. Халқ, томошабин буни қабул қилолмади. Мумтоз санъат асрлар оша давом этиб келаяпти. Моцарт, Бетховен, Бах... даҳо санъаткорларнинг асарларини ким ҳам ўзгартира олади? Мумтоз санъатнинг ижрочиси ўзгариши мумкин, лекин ёзилган ноталарни ўзгартириб бўлмайди.

Жаҳон санъатида ҳам, бизда ҳам баъзи бир овози етмаган санъаткорлар аранжировка қилиб кўришяпти. Бироқ бундай ҳаракатлар бефойда. Айниқса, опера санъаткорида кўпгина жиҳатлар мувофиқ бўлиши керак. Бир сўз билан айтганда, чинакам истеъдод эгаларигина ҳақиқий опера ижрочиси бўла олади.

**Ёдгор САДИЕВ,
Ўзбекистон халқ артисти:**

— Маҳоратли актёр, аввало, ўз ижросидан завқ ола билиши керак. Ана шундагина томошабинга ижро завқини юқтира олади. Шу маънода ҳақиқий актёр саҳнада рол йўнамайди, балки қаҳрамони билан бирга яшайди. Бу устозларимизнинг бизга мерос қолдирган ўгити. Театримизнинг энг катта ютуғи — санъаткорларимизнинг саҳнада яшай олиши. Албатта, бу бир ибора, бироқ ҳаётини санъатга бағишлиган санъаткор ролига жон бағишлиайди. Қаҳрамони билан бирга кувонади ёки қайгуради. Ана шундагина томошабинни ишонтира олади.

Ўзбек Миллий академик драма театримизнинг нуфузи доимо баланд бўлган. Бу даргоҳда ҳамиша ҳам нутқ, ҳам ижро қобилияти юксак бўлган актёрлар ишлагон. Шукур Бурхонов, Олим Хўжаев, Наби Рахимов, Амин Тўраев, Зайнаб Садриева, Икрома Болтаева, Яира Абдуллаева, Тўти Юсупова, шунингдек, Ёқуб Аҳмедов, Турғун Азизов, қолаверса, биз — кейинги авлод Эркин Комилов, Теша Мўминов ҳамда биздан бирор ёш Фатхулла Маъсудов, Абдурайим Абдуваҳобовлар ушбу мактабда ўқиган ва уқсан актёrlардир.

Тўй ҳам мухлислар билан ижодий учрашувдек гап. Бироқ саҳнада масъулият кучли. Шу маънода санъаткорнинг тўйдаги хатти-харакатлари саҳнадагидек бўлиши керак. Чунки актёр, энг аввало, зиё тарқатувчи шахс. Кийинишида ҳам, ўзини тутишида ҳам ўрнак ҳисобланади.

Кўнглим юз фоиз тўлган ролимни ҳали ижро этганим йўқ. Бу балки ҳали олдиндадир. Хоҳ театрда, хоҳ кинода бўлсин кўнглим тўлган ролимни ижро этганим, деб айтсан, санъат мен учун тугаган бўлади.

Театрнинг қизиқ томонларидан бири шундаки, спектаклдаги ролимни кейинги сафар бошқача ўйнашим мумкин. Бу менинг ички ҳиссиятим, ўша пайтдаги руҳий ҳолатимга боғлиқ. Театр бу жонли мулоқот. Кинода бутунлай бошқача манзарага гувоҳ бўлиш мумкин, унда қандай чиқиши қилинса, шундайлигича мурхланади. Қайта ишлаб, ўзгартириб бўлмайди. Театрда, саҳнада эса имконият кенг.

Театр олдидаги асосий муаммолардан бири замонамиз қаҳрамонини гавдалантириш. Бу борада доимо изланишдамиз. Ижодда замонамиз қаҳрамо-

нининг барча жиҳатларини ҳали тўла тушуниб етганимиз йўқдек туюлади менга.

Одатда, кино санъатида яхши чиқиш қилишнинг учта шарти бор, дейишади. Булар сценарий, режиссёр ва актёр. Менимча, яхши фильм олиш учун аввало сценарий, сценарий ва яна сценарий бўлиши керак. Худди шунингдек, театрда ҳам яхши спектакл қўйилишининг асосий шарти — биринчи навбатда асар, асар ва яна асардир. Яхши асар бўлса, гоҳо бироз тажрибасиз актёрнинг чиқишидаги камчилик ҳам сезилмай кетиши мумкин. Агар асар «хом» бўлса, режиссёр қанча кучли, актёр ҳар қанча маҳоратли бўлмасин, ижрони маромига етказолмайди. «Мирзо Улуғбек», «Алишер Навоий», «Гамлет», «Отелло», «Ромео ва Жулетта» каби асарлар саҳнага кўйилганда томошабин қайта-қайта театрга кираверади. Чунки асар яхши ёзилган. Бундай асарлар актёrlарга куч ва илҳом бағишлиайди.

Театр йўналишини ўзгаририб бўлмайди. Балки эскирган мавзулардан воз кечиши зарур. Театримизда устоз-шогирд анъанаси тўғри йўлга қўйилган. Миллий театримиз санъаткорлар, ёзувчилар, шоир ва драматургларимиз учун ижодий лаборатория ҳисобланади. Ўзбек тилининг куч-кудрати ва имкониятларини муҳлислар ушбу театрда юқорида тилга олинган устоз санъаткорларимизнинг ижро нутқи орқали ҳис этишган десак хато бўлмайди. Келажак авлодга бу анъанани мерос қолдириш бугун биз санъаткорларнинг бурчимиздир.

Абдуҳошим ИСМОИЛОВ, Ўзбекистон ҳалқ артисти:

— Саҳна муқаддас даргоҳ, аввало, санъаткор саҳнада ўзининг маданиятини, яъни юриш ва туриш одобини нафойиш этиши зарур. Созанда бўлса чиройли ўтириши, хонданда ўта назокат билан чиқиш қилиши керак. Санъаткор ўз санъатини завқ билан намойиш этсагина тингловчиларни завқлантира олади.

Бугунги ёш санъаткорларимиз эл меҳрини қозонган санъат даргалари — Комилжон Отаниёзов, Таваккал Қодиров, Саодат Қобулова, Камолиддин Раҳимов, Фуломжон Ёқубов, Муножот Йўлчиева каби устозларнинг ижро услуби ва чиқишиларни билиши, улардан ўrnak олиши, ўрганиши керак.

Тўй ўз номи билан тўй. Тўйга чиқадиган санъаткор лирик, шўх қўшиқ айтиши керак. Чунки тўй хурсандчилик нишонаси. Тўйга келган меҳмон ва мезбонларга хуш кайфият улашилади, у ердаги шинавандаларнинг талаби ва кўнглига ёқкан қўшиклар ижро этилади. Саҳнада эса айтиладиган сўз ва қўшиклар оддий бўлмайди. Саҳна мўътабар минбар, унинг ўзига яраша масъулияти бор.

Мен ҳар гал саҳнага худи биринчи марта чиқаётгандай ишга жиддий ёндашаман. Санъат совуқонлини, юзакиликни ёқтирамайди. У — бир мўъжиза. Унга санои нағис, санои рух дея таъриф берилиши шундан. Санъаткор шундай ижро этиши керакки, унинг таъсири тингловчилар кўнглида давом этиши керак.

Албатта, ижросидан ўзининг кўнгли тўлмаган чиқишилар ҳаммада бўлади. Айниқса, дастлабки чиқишиларда санъаткорни томошабинларнинг салобати босади. Бундай ҳоллар менда ҳам кўп бўлган. Шунинг учун ҳар гал «Ҳа, мен ҳали ўз устимда ишлашим керак», деган ўй билан саҳнага чиқаман. Аслида, ҳар бир ижро янги бир довон ҳисобланади ва шунга мувофиқ тайёргарлик бўлиши керак.

Ўзбек буюк маданий-маънавий меросга эга миллат.

Бизга Аллоҳ шундай ноёб мусиқий дурдоналарни ато этганки, бошқа миллат буни ўзимиздай ижро этиши қийин. Ҳиндларда мумтоз қўшиқни «рага» дейишади. Озарбойжонлар «муғом» дейди. Оврупа давлатларида «классика» дейилади. Аммо бугун бизда ўша хинд рагасини, ёки бўлмаса, озарбайжон муғомини айтаб, Гран-прига эришашётганлар кўп. Бироқ Озарбойжон ёки Ҳиндистон ҳалқ артисти бизнинг мақомларимизни, «Муножот»имизни ижро этолмайди. Бунинг учун санъаткор шу юртда туғилиб, улғайган бўлиши керак.

Мумтоз ашулаларимиз ҳеч қачон эскирмайди. Уни фақат жонлантириб, меъёрига келтириб ижро эта билиш керак, холос.

Сайёра ЮНУСОВА, Ўзбекистонда хизмат курсатган артист:

— Албатта, саҳна асарининг мукаммал чиқиши кўпроқ учта омилга боғлиқ: яхши асар, яхши режиссёр ва яхши актёр... Саҳнада сўзлар ҳаракат билан боғлиқ ҳолда ифода этилади. Яъни фикрни ҳаракат билан ифодалаш устунлик қиласи. Саҳнада кўнгилдагидек ижро этишнинг яна бир муҳим шарти маҳоратли, хуш овоз соҳиби, шу билан бирга, унинг ташки кўриниши ҳам рисоладагидек бўлиши керак. Санъаткорни грим билан ўзгаририш мумкин. Лекин бўйини ўзгаририб бўлмайди. Санъаткор кўп изланиши лозим, яъни хоҳ миллий, хоҳ чет эл актёри бўлсин уларнинг ижро маҳоратидан ўrnak олиши керак.

Санъаткорнинг тўйдаги чиқишиларини салбий ҳол деб бўлмайди. У эл ардоғидаги инсон. Колаверса, қариндошлари, муҳлислари билан яхши кунларни баҳам кўришдир бу. Бироқ санъаткор тўйда ҳам саҳнадаги каби ўзини тута билиши лозим.

Кейинги пайтларда айрим ёш санъаткорларимиз негадир, тезроқ ҳалқ орасида танилсан, машҳур бўлсан деб, кўпроқ телевидениега ошиқади. Ҳолбуки, илгариги санъаткорлар маҳоратини, аввало, саҳнада намойиш этишган. Ёкуб Аҳмедов, Турғун Азизов каби ҳақиқий актёrlар кўп ҳам телевидениеда чиқиш қилишавермайди. Ортиқча, зўрма-зўраки хатти-ҳаракат, аксинча, санъаткорнинг мавқеини туширади. Шу маънода чин санъаткор оммадан, тўғрироғи, муҳлису томошабинлардан бироз пинҳон бўлиши лозим, деб биламан. Санъаткор томошабин учун идеал ҳисобланади. Яъни унинг саҳнага чиқиши доим соғиниб кутилади.

Энг кўнглим тўлган чиқишим Зебунисо роли бўлган деб оламан. Мен у пайтда 28 ёшда эдим. Тўғри, ундан кейин ҳам кўп ролларни ижро этдим. «Гамлет», «Омон бўлинг, азизим»даги ролларим муҳлисларга маъқул бўлган. Лекин Зебунисо роли мен учун хозирча эришган ютуқларимнинг чўққиси ҳисобланади. Бу ролни мен тақдирнинг тұхфаси деб биламан.

Анъаналар ҳақида гапирганда, илгарилари ҳар икки йилда бир марта танлов ўтказиларди. Актёр ҳайъат синовидан ўтсагина ишга олинарди, ҳозир бу анъана тўхтаб қолган. Менимча, ишга олинаётган актёрнинг қобилиятини бутун театр жамоаси билиши шарт. Чунки бирга рол ижро этганда, унинг имкониятлари ҳам эътиборга олинади.

Илгари санъаткорлар ўз устида кўп ишлашган. Яъни ишга келгач, ҳар куни эрталабдан кечгача бўлса ҳам роли устида қайта-қайта машқ қилишган. Бу анъана биз учун умрбокий бўлгани афзал...

Шермурод СУБҲОН тайёрлади

O'ZBEK KURASHI TARIXI

Ўзбек кураши халқимизнинг турмуш тарзи, миллий маданияти, маънавияти ва миллий менталитетини ўзида акс эттирувчи қадриятимиз, миллий спорт туридир. У халқимизнинг кўпгина этник хусусиятларини мужассамлаштирган маросим сифатида ҳам қадрланади. Унинг шаклланиши қадим тарихга эга. Олимларимиз Қадимги Бақтрия худудидан топилган археологик топилмаларга таяниб, ўзбек курашининг илдизлари камида 3,5 минг йиллик тарихга эга эканлигини қайд этади.

Кураш азалдан тўйилар, сайиллар, миллий байрамлар ва бошқа умумхалқ тадбирларида оммавий тарзда ўtkазиб келинган. Унда аҳолининг барча қатламлари, ёшу қари бирдек қизиқиш билан томоша қилибги на қолмай, балки унда бел олишиб курашга тушганлар. Шаҳар ва қишлоқ маҳалларидан эса аҳолининг турли қатламлари ўrtасида алоҳида-алоҳида ёки турли уруғлар, қавмлар, қишлоқлар ўrtасида тарафматарап кураш мусобақалари ўtkazilgan. Кураш тартиб-қоидларида умумий элементлар бўлса-да, баъзи худудларда айрим тафовутлар ҳам бор.

Азалдан кураш мусобақасига қўшни қишлоқ, маҳалла, овул, ҳатто узоқ беклиklärдан ҳам полvonлар келган. Курашнинг ўзига хослиги шундаки, уни ўtkaziш учун маҳсус жой ёки вақт талаб қилинмаган.

Аксарият ҳолларда мусобақа томошабинлар курсовида тўшак, похол, сомон, кум ёки чим устида ўtkazilgan. Ўйин қоидасига кўра, уни ўrtадаги ҳакам ишораси билан олдин кекса полvonлар, кичик ёшдаги болалар ва ўсмирлар бошлаб берган. Шундан кейингина даврага ҳақиқий полvonлар чиқиб, бел олишган. Бу, аввало, тарбиявий аҳамият касб этган.

Ўтмишда замонавий кураш мусобақасидаги каби курашувчи полvonларнинг маҳсус кийимлари ҳам бўлиб, майдонга тушувчилар энгига камзул (ёқасиз яктак), белбоғ, бошларига оқ, қизил, сариқ, кўк тасма боғлаб, оёқ яланг курашга тушганлар. Беллашувчи-

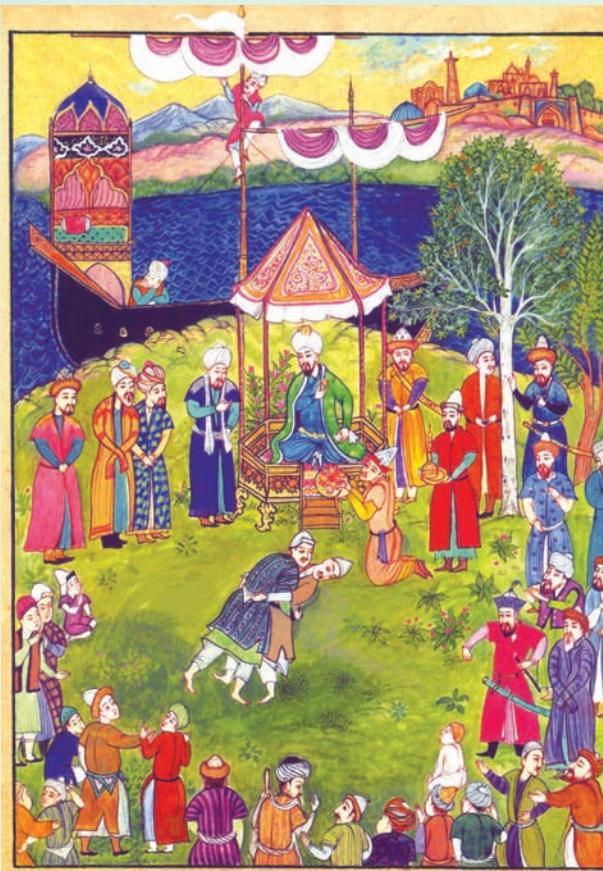
ларнинг эгнидаги камзули алоҳида рангда бўлмаган бўлса-да, йирик мусобақаларда улардан маҳсус рангдаги яктак ёки камзул кийиш талаб қилинган. Кураш қоидларига кўра, ҳар бир полvonнинг ажратиб турувчи маҳсус белгиси бўлган. Бу вазифани одатда полvonлар бошига боғланган алоҳида рангдаги тасма, сурп ёки бўздан тикилган камзул бажарган. Ранглар қадимда инсонларнинг дунё тўғрисидаги тушунча ва тасаввурларига биноан танланган бўлиб, полvonларнинг оқ, кўк яктақда майдонга тушиши поклик, софлик, мардликни тимсоллаган.

Баъзи ўзбек уруғларининг ҳам алоҳида ажратиб турувчи белгилари бўлган. Жумладан, ўзбек халқи таркибидағи қорамангит, қорақиёнли, қоратуркман, қорабўри, қоратўнлиларда қора ранг рамзий белги ҳисобланган. Бу ерда қора ранг улуғворлик рамзи сифатида танланган. Оққиёнли, оқсарой, оқаат, оқилон ва шу каби уруғ-қавмларда эса оқ ранг; кўксарой, кўктўнли уруғларида эса кўк ранг мифологик эътиқод тимсоллари саналган. Курашувчилар белидаги белбоғнинг ҳам рамзий аҳамияти бўлган.

Кураш кишиларда маънавий-ахлоқий сифатларни шакллантириб, халқ турмуш тарзини, кишилар ўrtасидағи ижтимоий муносабатларни характерлаган ҳолда, халқнинг барча қатламларини ўзаро бирлаштирган. Қолаверса, ёшларда ахлоқий тарбияни юзага чиқариб, жисмоний чиниқиши учун синов вазифасини ўтаган.

Курашнинг эстетик томошавий аҳамияти ҳам катта бўлиб, у ўйинлар туридан қатъий назар барчанинг бирдек иштирокини таъминлаган. Фақатгина полvonларда эмас, балки томошабинларда ҳам жамоа орасида ўзини қандай тутиш, ўзаро муносабат тартиб-қоидларини, муомала маданиятини юзага чиқарган.

Файзулла ТОЛИПОВ

Sahna ortidagi hangomalar

Санъат ДЕВОНОВ,

Ўзбекистон халқ артисти:

— Хеч эсимдан чиқмайди, «Мафтунингман» фильм съёмкасининг биринчи кунидаётқ қовун туширганман. Режиссёр кутилмаганда тракторни ҳайдаб, қўшиқ айтишим кераклигини айтди. Ўша пайтларда хаёлим фақат санъатда бўлиб трактор у ёқда турсин, ҳатто машина ҳайдашниям билмасдим. Съёмка бошланишидан бир неча дақиқа аввал тезлиқда мана бу «газ», буниси «тормоз» деб тушунтиришди. Тракторга чиқдим, қўшиқ айтганча ҳайдаб бориб, камерага беш метрча қолганда тормозни босишим керак эди. Мен адашиб, тормознинг ўрнига газни босибман, дeng. Ана томоша-ю, мана томоша! Бақир-чақир бўлиб кетди, ҳамма асабийлашган, режиссёр мени койиган. Оператор тупроқка беланиб кетган...

Эсингизда бор, қаҳрамоним анҳор бўйида сувдан чиқиб, Юлдузхонни қувиб кетаётган пайтида милиционер тўхтатиб қолади. Айнан ўша кадр суратга олинаётган жойда хоразмлик дўстларим машинада ўтиб кетишаётган экан. Мени ярим ялангоч ҳолатда милиция ходими сўроқ қилиб турганини кўриб дарҳол ёрдамга отланишган. Ёнимизга келиб, жанжал бошлаб юборишганида, уларни зўрга тўхтатганимиз...

Рихси ИБРОХИМОВА,

Ўзбекистон халқ артисти:

— «Шум бола» фильмидағи Қоравойнинг бошини ёриб қўядиган саҳнани олишимиз қизиқ бўлганди. Бир дўппи тухум олиб келдик. Уч-тўрт дона тухум қолгунча репетиция қилдик. Гоҳ тухумни мўлжалга ололмайман,гоҳ чақилган тухум дўппининг ичидаги келиб кетади. Ҳаммамиз гурра-гурра куламиз-у, яна қайтадан олишга чоғланамиз. Вақт кетаяпти. Қолаверса, ҳар бир қарич тасма фалон сўм. Шундай бўлгандан кейин уни бекорга исроф қилишгаям ҳаққимиз йўқ. Хуллас, ўйлай-ўйлай охири йўлини топдик. Тухумларни синдириб, елим ҳалтага солдик-да, Қоравойнинг бошига кўйдик. Ана ўшандан кейин ўқлоф билан урганман...

Гулчехра ИБРОХИМБЕКОВА,

Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист:

— «Афандининг беш хотини» спектаклини ўйнаётганимизда, партнёрим Сайёра Юнусова саҳнанинг ўртасида ётган қора нарсани қўлига олди. У менинг улама сочим эканлигини кўриб, ўзимни йўқотмадимда: «Сизлар билан тортишаман деб, улама сочим тушиб қолганиниям сезмабман. Афандим келгунла-рича, улаб, ясаниб олай...» деб томошабинга сездирмай вазиятдан чиқиб кетгандим.

**Шуҳрат АББОСОВ,
кинорежиссёр:**

— «Маҳаллада дув-дув гап» фильмини суратга олиш учун мос ҳовлини узоқ қидирганимиз. Лекин кўнглимиздагидай ҳовли учрамагани боис, Чилонзордаги маҳаллалардан биррида декорация куришга киришганимиз. Рассом суратини чизиб берди ва шу асосда ҳар бир қаҳрамоннинг феълига мос қилиб

учта ҳовли қурилди. Биз ўша ҳовлиларда яшаганмиз десам тўғрироқ бўлади. Актёрлар суратга олиш ишларини якунлаб ўйларига кетишарди, биз эса баҳслар, тортишувлар билан кейинги съёмка кунига тайёрланардик. Тортишувлар қизигандан қизиб, тонгга яқин ўйкуга кетардик. Ичкарига кириб ухлашга кўркардик, декорацияларнинг ҳар томонидан елвизак уриб турарди, у-бу ҳашорот чиқиб қолишидан чўчирдик. Шундай кунларнинг биррида совуқдан қалин кўрпаларга ўраниб, супада ширин ўйкуда ётганимизда аzonлаб эшик тақиллади. Бошқалар ҳам уйғониб кетишмасин деган хавотирда, тезда ўрнимдан туриб эшикни очдим. Қарасам, останада бир тиланчи турибди, ёнида кичкинагина қизасиям бор. Дастурхонда кечки овқатдан битта нон қолган экан, олиб чиқиб бердим. У раҳмат айтиб йўлга тушди. Мен эшикни ёпиб, уйқумни келган жойидан давом эттириш ниятида чўзилдим-у, аммо улгурмадим. Негаки, энди ёнимиздаги иккинчи ҳовлининг эшиги тақиллади. Бу яна ким бўлди, деган ўй билан ўша Ойпошша тиқилиб қолган тирқищдан ўтиб эшикни очдим-у, қаршимда мен ҳозиргина нон бериб кузатган тиланчини кўриб ҳаммасини тушундим. У эса гап нимадалигини тушунолмай ҳайрон. Менга қараб жавдираиди, ранги кув ўчган. Тезда биринчи ҳовлига ўтиб, дастурхондан бу сафар ярим буханка нонни олиб келиб унинг қўлига тутқаздим. Унинг ҳайрат тўла қўзларига парво қилмай, эшикни ёпиб ўрнимга қайтиб келиб ётганим заҳоти ҳаёлимга келган: ҳозир бориб учинчи ҳовлиниям тақиллатади-ку, деган ўйдан сакраб турдим-да, дастурхондаги қанд-курсларни йиғиб, учинчи ҳовлининг эшиги га бордим. Чиндан ҳам зум ўтмай эшик тақиллади.

Эшикда яна мени кўрган тиланчи энди таҳтадек қотиб қолди. Мен ширинликларни қизчага узатар эканман, «Кино олаяпмиз... «Маҳаллада дув-дув гап» деган, дуо қилинг...» дедим. Ҳамкасларим уйқудан туришганида воқеани айтиб бериб роса кулдирганим. Шунда талабчанлигимдан безор бўлган рассом: «Мана, кўрдингми, нуқул мени койийсан. Демак, суратларим шунчалик яхши, қурган ҳовлимиз ҳақиқийга ўҳшагани учун тиланчи ҳам келибди...» деб менга норозилигини айтиганди...

* * *

Мехри хола ва Ойпошшанинг ҳовлиси ўртасидаги эшик ўрнатилаётганда Марям Ёкубованинг гавдаси ҳисобга олинмаган экан. Ойпошша янгиликни биринчи бўлиб эшитиш ниятида шу эшикдан ўтаётib тиқилиб қоладиган эпизодни ола бошладик. Айни шу пайтда чироқчиларимиз тушлик пайти бўлганини айтишгани учун бутун съёмка жамоасига бир соатга рухсат беришимга тўғри келди. Ҳамма тарқала бошлаганига қарамай, Марям опа ўша эшик орасида тиқилганча турвердилар. Биз бу у кишининг навбатдаги ҳазили, деб тушуниб, парво қилмай тарқала бошладик: «Йигитлар, ёрдам берсангиз-чи, ростдан ҳам тиқилиб қолдим», деганидан кейингина ёрдамга отландик.

Дилмурод УЗОҚОВ ёзиб олди

OADIM UD SOZIGA BOG'LIO YANGI TOPILMA

Миллий созларнинг қадимийлиги, дастлабки кўриниши ва турлари ҳақида нодир маълумотлар археологик топилмалар орқали тасдиқланади. Бундай нодир топилмалар тўплами тобора бойиб бормоқда. Ўзбекистон Республикаси Фанлар академия-сининг санъатшунослик институти мутахассислари томонидан топилган удчилар сопол ҳайкалчаларини бунга мисол қилиш мумкин. 2000 йилда Кампиртепада топилган иккита бир хилдаги ҳайкалча эрамиздан олдинги I аср ва эрамизнинг II асрларига мансуб. Бош қисми мавжуд бўлмаган учинчи ҳайкалча 2007 йилда Эски Термиздан топилган бўлиб, эрамизнинг II-III асрларига тааллуқлидир.

Шоҳона кийим кийган мусиқачиларнинг кўлида калта бўйинли сўғдча уд бор. Уларнинг тузилиши эса олдинги топилмалар орқали батафсил ўрганиб чиқилган. Асбоблар катта коса ва тўртта тор, резонатор коваклари ҳамда горизонтал тутиладиган бўйин — дастадан иборат. Удларнинг торли — чертвучи эканлигини ҳайкалчаларнинг кўл ҳолатидан ҳам билиш мумкин. Бутун ҳайкалчанинг кўл бармоқлари сал букилган бўлиб, бошсиз ҳайкалчанинг кўли торлар устида текис турибди. Ҳозирги дўмбира ва дуторлар айнан шундай чалинади.

Иккала асбобнинг ўхшаш ҳамда фарқли томонлари мавжуд. Термиз удида резонаторнинг пастки қисмida сопол билан ёпиштирилган тор ушловчи мослама бор. Бундай уд Афросиёб, Холчайён, Марвдан топилган эрамиздан олдинги I асрга мансуб ҳайкалчалардаги улларга ўхшаш сопол ҳайкалча елкасидаги ёпинчи ва кийимидаги бурмалари билан афросиёблик ҳайкалчаларга ўхшаб кетади. Торларни бундай тутиш тартиби бугунги кунгача ҳам давом этиб келмоқда.

Кампиртепа асбобида тор тутувчи мослама йўқ, аммо бўйин — дастага тушиш декаси қалин бўлиб, одатда тор таглигини англатади. Бундай турдаги уллар ҳамда кийимлардаги ўхшашлик, яъни енглардаги безаклар, учбурчак ёқа 1980 йилларда Қадимги Термиздан топилган, эрамизнинг II-III асрларига мансуб сопол ҳайкалчаларда ҳам мавжуд.

Шундай қилиб, калта дастали катта уд тасвиrlанган антик Ўрта Осиё топилмаларининг янги турлари уdnинг ниҳоятда кенг худудда тарқалганини тасдиқлайди. Мусиқачилар тасвиrlанган ҳайкалчаларнинг кўплаб топилиши эса, ўз навбатида, бундай асбобларнинг қадимги Сўф, Холчайён, Марв ва Бақтрия мусиқий ҳаётида кенг тарқалганини кўрсатади. Шунингдек, удчиларнинг шоҳона кийими уларнинг баланд мавқеидан дарак бериб, кохина — мусиқачилар ёки машҳур ҷолғучилар шундай мавқега эга бўлганини тасдиқлайди.

**Зулфия МУРОДОВА,
Санъатшунослик фанлари номзоди**

Бир куйган ошиқ дунё ишларига этак силтаб, олис сафарга чиқибди. Йўлда ҳориб, бир кўл ёнида дам олмоқчи бўлибди. Эрмак учун кўлдаги қамишдан синдириб олиб, тешиклар ўйибди. Ясаган нарсасига ажабланиб, бир учидан пуфлаб кўрибди. Ажиб, ҳазин куй таралибди. Ошиқ куйни чалаверибди, чалаверибди... Қамиш ўз куйидан куйиб кул бўлибди. Чолғу-ку, жонсиз эди. Үнга куйган ошиқнинг ноласи жон берди ва...

Мусиқа санъати инсон маънавиятининг калитидир. Мусиқа орқали дунёни идрок этиш, тафаккурни бойитиш мумкин. Шундай мусиқалар борки, у ижро-чининг маҳорати туфайли тингловчининг кўнгил дунёсига кириб боради. Шу ерда яшайди, такомиллашади ва яна бир бор уни тинглаш орзуисида бўлади. Дурдона асарларимиздан «Шашмақом», «Тановор», «Муножот», ёки Бетховеннинг «Тўққизинчи симфония», Шубертнинг «Серенада», Моцартнинг «Реквием»ларини чин маънодаги инсон қалбининг куйлардаги инъикоси дейиш мумкин. Шуни алоҳида таъкидлаш жоизки, мусиқа биз тафаккур қилгандан кўра кўпроқ қудратга эга. Бунда ҷолғучининг маҳорати қанча бўлса сознинг ҳам аҳамияти шунчалик. Шундай куйлар борки, унда бирор мусиқа асбобининг ўрни алоҳида бўлади. Рубобнинг соҳир товушини, доиранинг юрак ритмига хос овозини, фижжакнинг мафтункор ноласини, скрипканинг ўйноқи оҳангини бошқа бир соз билан алмаштириб бўлмайди. Мусиқа маданиятида ҳар бир ҷолғунинг ўз ўрни бор.

Най — пуфлаб чалинадиган мусиқа асбоблари сирасига кириб, ўзининг тарихига, ҷолғу сифатидаги ўрнига, овоз жозибасига эга. Найнинг товуши шундай нолакор, шундай оҳангдорки, дардчил кўнгилларнинг губорини ёэса, шодмон дилларни хаёлга чўмдириб, ўтмишнинг шоён кунларига бошлиб киради. Шунинг учун най ҳақида турли ривоятлар мавжуд. Баъзиларида Довуд алайхиссаломнинг қирқ ийллик тазарру кўзёшларидаги кўлдан унган қамишдан ясалгани учун ноласи ҳазин дейилса, баъзиларида хаста ҷолғучининг ҳасратларини оҳангга кўчиргани учун нолакор дейилади.

Бу ҷолғуни жуда кўп элатлар ўз миллий созлари қаторига кўшади. Шу сабабли найнинг турлари ва тарихи ҳақида мунозаралар бўлиб туради. Шундай бўлса-да, найни биз миллий созларимиз қаторида санаб, унинг тарихи, такомили, бугунги кундаги ўрни ҳақида бемалол гапира оламиз.

Самарқанд яқинидаги Мўминобод қишлоғидан археологик қазилма ишлари чогида топилган, суюкдан ишланган тўртта тешикли найни тарихчилар бундан 3300 йил олдин ишланган деб хуласа чиқаришган. Айритом шаҳристони қазилмасидан топилган

созандаларнинг най, сурнай чалиб тургани тасвирланган тошга ўйилган суратлар ҳам най қадим миллий созларимиздан эканига далолат. Қадим ўзбек халқ чолғулари кўп асрлик ривожланиш жараёнида ўз хусусиятларини, товуш имкониятларини сайқаллаб келди. Най, кўшнай, сурнай, чант, танбур, дутор, фижжак, уд, қобус созлари бугунгача такомиллашиб етиб келди. Бунда мусиқий созларни илмий асослаш, овоз имкониятларига алоҳида эътибор берган ҳолда таҳлил қилиш қадимдан мусиқашунос олимларнинг диққат марказида бўлган. Борбад Маврий, Хўжа Абдуқодир Мароғий, Абу Али ибн Сино, Кутбиддин аш-Шерозий, Дарвеш Али Чангий, Хўжа Нажмиддин Кавбайй, Абдураҳмон Жомий сингари бобокалонларимиз мусиқашунослик илмида ҳам улкан ишлар қилган. Уларнинг асарларида миллий чолғуларимиз, жумладан, най ҳақида ҳам алоҳида мажмуалар бор.

Най созининг тарихий шаклланиши машҳур устоз найчи ижрочилар номлари билан боғлиқ бўлиб, ҳар даврнинг улуф найчи созандалари ўзларининг бетакрор ижроси билан, найнинг бугунги мукаммаллашувига олиб келганлар. Дурдона асарларни ижро этиб, шу соз учун маҳсус куйлар яратиб, найчи шогирдлар етиширганлар.

XIII асрда яшаб, ижод этган Мавлоно Жалолиддин Румий:

**Тинглагил, нау не ҳикоятлар қилур?
Айрилиқлардан шикоятлар қилур:
Ким наустондин мени аюрдилар,
Ҳасратимдан эр-аёл қайғурдилар...**

деб ёзди.

Найнинг яқин ўтмишдаги тарихига назар солсак, Абдуқодир Исмоилов, Аюб Қодиров, Сайджон Калонов, Усмон қори каби беназир найчи созандаларимиз эл орасида шуҳрат топганига гувоҳ бўламиз.

Ўтган асрнинг йиғирманчи йилларидан бошлаб, най чолғуси созандалар ансамбли таркибида муносиб ўрин эгаллади, оммалашди ва моҳир созандалар етишиб чиқди.

Бугунги кунда най ижрочилигига назар солсак, устоз найчилар анъаналарини муносиб давом эттираётган созандаларнинг кўплigliги қувонарли ҳол. Бу йўлда устозлар яратадиган замонавий қўлланмалар, рисолалар аҳамиятли. Мусиқа мактабларида, билим юртларида, Ўзбекистон давлат консерваториясида Мирза Тоировнинг «Най» дарслиги, Аҳмаджон Собировнинг «Най наволари» қўлланмаси, Тоҳир Қаҳхоровнинг «Най навоси» рисоласи ўқитилиб, ёш созандалар етишиб чиқишида бекиёс манба бўлмоқда.

Келажакда найшунос ўшларимиз най чолғусини ўқитишда замонавий технологияларни амалиётга киритишса, нур устига нур бўлар эди.

**Хуршид ОРИПОВ,
Ўзбекистон давлат консерваторияси
катта ўқитувчиси**

«Tinglagil, naу ne hikoyatlar qilur...»

Маданият хабарлари

Қорақалпоғистон Республикаси. Бердақ номидаги Қорақалпоқ давлат мусиқали театриди Үзбекистон Республикаси Маданият ва спорт ишлари вазирлиги, «Ўзбекнаво» эстрада бирлашмаси ва «Ёшлар маданият ва санъат» маркази ҳамкорлигига «Нима қилдик Ватан учун?» мавзусидаги ватанпарварлик руҳидаги қўшиклар фестивали ўтказилди. Тадбирда Ўзбекистон ва Қорақалпоғистонда хизмат кўрсатган артистлар, Зулфия номидаги давлат мукофоти, «Ниҳол» мукофоти совриндорлари ва ёш эстрада

юлдузлари ўзларининг куй ҳамда қўшиклари билан иштирок этишди. Тадбирдан сўнг ижодкорлар билан Нукус шаҳридаги 12-сонли болалар мусиқа ва санъат мактаби ўқувчиларининг учрашуви бўлиб ўтди.

Оу нури-ла yorishdi falak

Хаёлмиди кўрганим сени,
Гулбоғ узра гунафша гулим?!
Гулафшонлар ичра бир сени,
Алҳол топиб, ўтранди дилим...
Мана энди турибман жолам,
Ой нури-ла ёришди фалак.
Гулчамбарлар тақиб, бир олам
Гўзал хаёл – мисли камалак.
Ёт гўшалар, ёт бир манзилда,
Термуламан, кўзимда оқшом.
Шунда сени кўмсаб, аламда –
Кўзларимга кўнтар намозшом...
Гўё руҳсиз ҳайкаллар янглиғ,
Тош бу кўнгил кутмас садоқат.
Муҳаббатдан топганим-оғриқ,
Сабрларим – гуллаган тоқат...

Ишқ фаслида кўнглимга мадад,
Тилар мудом гуллаган боғлар.
Умид гули яшнагай, шояд –
Васл йўли очилган чоғлар...

Мужда кутар озурда кўнглим,
Кўнглим эмас, руҳ очган кўзлар.
Ишқ ёмғири ёғар самодан,
Томчилари – ҳаётбахш сўзлар...

Манзар АБДУЛХАЙР

Андижон вилояти. Шаҳрихон туманида истеъодди ёшлар иштирокида «Сен баҳорни соғинмадингми?» деб номланган шеърият кечаси ўтказилди. Ушбу тадбирда адабиётимизнинг кўзга кўринган вакилларининг шеърлари ўқилиб, қизиқарли саҳна кўринишлари намойиш этилди. Адабиётга қизиқувчи ўқувчилар томонидан таниқли ижодкорларнинг нафақат ўзбек, балки инглиз, француз ва рус тилларига таржима қилинган шеърлари ўқилди. Устозлар тадбирда илк шеърий машқлари билан қатнашган ёш ҳаваскор ўқувчиларнинг шеърларига баҳо бердилар.

Жizzах вилояти. Аждодларимиздан мерос бўлиб қолган бой маданий меросимизни тарғиб қилиш мақсадида «Баҳор тароналари» мавзусида энг яхши мусиқий асарлар танлови ўтказилди. Ушбу танловда вилоятдаги таълим муассасаларида таҳсил олаётган бир қанча умидли ёш иқтидор соҳиблари кашф этилиб ташкилотчиларнинг қимматбаҳо совғалари билан тақдирланди. Шунингдек, вилоятда «Юртимга хуш келдинг, Наврўзой» мавзусида имконияти чекланганлар учун маҳсус байрам тадбири ташкил этилди. Унда вилоят Мехрмурувват шаҳарчаси фахрийлари, маҳсус интернат-мактаб ўқувчилари, Жizzах давлат педагогика институти ахборот-ресурс маркази ходимлари иштирок этди.

Сирдарё вилояти. Маданият ва спорт ишлари вазирлиги, «Ўзбекнаво» эстрада бирлашмаси вилоят бошқармалари, вилоят телерадиокомпанияси ҳамкорлигига «Кўйла, ёшлиғим» номли республика кўрик-танловининг вилоят босқичи

ўтказилди. Ёшлар орасидан янги иқтидорларни кашф қилиш, уларнинг ижодий изланишлари ва интилишларини ҳар томонлама қўллаб-кувватлаш, амалий ёрдам бериш мақсадида ташкил қилинган ушбу тадбирда санъат йўлига кирган 50 дан ортиқ иқтидорли ёшлар жонли ижродаги қўшиқлари билан иштирок этдилар. Танлов ғолиблари республика босқичига йўлланмани кўлга киритиши.

Сурхондарё вилояти. Ўзбек халқ оғзаки ижоди ва адабиётининг ўлмас намуналаридан бири бўлган «Алпомиш» достони «Тафаккур» нашриётида 1000 нусхада қайта чоп этилди. Кўпчиликнинг талаб ва истагига биноан нашр этилган бу китоб Ўзбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими Тоштемир Турдиев ёзиб олган варианта асосланган. Денов туман ҳоқимлигига ўтказилган мазкур китоб тақдимотида китобнинг ёшларни она юрга садоқат, мардлик, жасурлик, миллий анъаналаримиз руҳида тарбиялашдаги муҳим аҳамияти борасида фикрлар билдирилди.

Ўзбекистон Бадиий академияси. Тошкент Фотосуратлар уйида «Бирга кулишайлик» деб номланган кўргазма ташкил этилди. Унда инсон камолотига ғов бўлаётган айрим иллатлар ҳажв ёрдамида санъат ихлосмандларига намойиш этилди. Карикатура, ҳазил суратлар, юмористик мазмундаги плакатлар тасвирий санъатнинг ўзига хос жанри бўлиб, инсон кайфияти, руҳиятидаги ҳолатларни акс эттириши, серзавқлиги, томошабинга тез таъсир ўтказиши, кувноқ кайфият улашиши билан алоҳида аҳамият касб этиди.

Кўргазмада М.Эшонкулов, Р.Азизов, Н.Свириденко, Ж.Мирзо, Ф.Тешаев каби карикатурачи рассомларнинг ижод намуналари томошабинлар эътиборига ҳавола этилди.

Қашқадарё вилояти. Яkkабоғ туманида янги маданият ва аҳоли дам олиш маркази фойдаланишга топширилди. Қарийб 596 миллион сўм маблағ эвазига тубдан таъмирланган маданият маскани биносидан 350 ўринли тадбирлар зали, машғулот ва тўғараклар хоналари ўрин олган. Эндиликда бу ерда яkkабоғлик ёшлар халқ ижодиёти, амалий ва тасвирий санъат, бадиий ҳаваскорлик, рақс каби тўғаракларда ўз малақа ва маҳоратини оширади. Вилоятда 2018 йилга қадар 74 та шундай марказ фаолияти йўлга кўйилиши режалаштирилган.

Дилфуза тайёрлади

Мактублар

Мен «Гулстон» журналининг кўп йиллик мұхисинман. Унинг йиллар давомида шакланган ўз үқувчилари дор. Албаттба, ылар тўғли ёш ва касбдаги оғамлардир. Шунга ярама ҳар бир үқувчи ўз қиси ва талабига мос мақолалар, ақабий асафлар кутбаси. Мен журнални ўқиб бўлиб, танишилашимга ҳам тавсия киламан, бафча сонлашни таҳлаб, йигиб бораман. Сабаби журналда босиман ақабий мақолалар, асафлар, музлоҳазали чиқишлар эскирмайди, кечон ўқисангиз ҳам үндан маднавий озукка оласиз. Келгусида сандоқ ва фанимиз ривожига мунносид ҳисса кўшган фахрийларимиз билан ҳаёт сабокларига бой сурҳадлар килинса, айни муддат ойлаф эди. Умуман олганда, «Гулстон» журнали ўз анданалари ва мазмун-мундарижасига эга нашр. Биз соник, муштағийлар ҳар бир сонини интиқиб кутмасиз.

Назира ОРОЛОВА,
Қашқадарё вилояти Ўззор тўманинг
16-чи миқдаддим мактаби доимланган синф
ўқитувчиси

Ассалому алайкум, «Гулстон» журнали таҳририяти!

Менинг ва оиласизнинг севимли нашри бўлган журнала имк бор мактуб ёзабтганинидан хурсандсанман. «Гулстон» – мен үчун салимий сирғоти, холис маслаҳатшайх ҳам. Унинг саҳифаларидан доим ўзим үчун кефакли бўлган манбаларни жонаман ва фарзандларимга ҳам ўқиб бораман. Ақабиёт, табиат, жамият, тарих, болалар үчун мўлжалланган саҳифаларини ўқиб, журналнинг үқувчилари қамрови чекланмаганига амин бўлғим. Айниска, мақолалардаги долзарбик, чуқур таҳмил менга кўпроқ манзур бўлафи.

Бўши вакътларимда кросворд тўйлдишиш үчун яна журналини кўшига оламан «Гулчифой» саҳифасидан ўзим үчун кефакли тавсияларни йигиб бораман. Айниска, шебрияят шайғоси бўлганини доис, журнални «Ифор» саҳифасидан доимлаб ўқийман. Мен севимли нашримиз саҳифаларида ҳалқ ароғенчаги шоғлар, ёзувчиларнинг согиниб ўқийдиган асафларини кўришини истарғим.

Санобар ХУДОЙБЕРДИЕВА,
Сирғарё вилояти, Ҳовос тўмани

Anora

G

o'zal Farg'ona vodiysining Kuyganyor qishlog'ida Azimjon degan bir bolakay bor edi. U bobosi bilan birga yashardi. Nega bobosi bilan deysizmi? Uning dadasi bilan oyisi uzoq safarga ketishgan edi-da. Shuning uchun u yozni bobosi bilan Kuyganyorda o'tkazayotgan edi.

Azimjon shaharda o'sgani uchunmi yoki ota-onasi biroz erkatalib yuborgan ekanmi, negadir hovlidagi yumushlarni bajarishda bobosiga yordam bermasdi, aytilgan ishni tanballanib zo'rg'a, qo'l uchida bajarardi. Shuning uchun bobosi uni tergaganini tergagan edi:

— Umringdan baraka topgur, bolam, anavi gullarga suv quyib qo'ygin, barglari qovjirab ketibdi, qo'ylargayam suv ber, jonivorlar chanqagan ko'rindi.

— Bobojon, bir pas o'rtoqlarim bilan o'ynab kelay, keyin....

U shunday deb g'izillagancha ko'chaga chiqib ketar, bobosining aytgan gaplarini ham unutar edi. Bir kuni Azimjonni qo'shni bola Alisher uyiga taklif qilibdi:

— Azimjon, yur biznikida o'ynaymiz, men senga to'tiqushlarimni ko'rsataman, — shunday deb Alisher Azimjonning qo'lidan ushlab uylariga boshlabdi. Azimjon qushchalarni ko'rib rosa havasi kelibdi:

SABOQ

Ertak

— Vuy, buncha chiroyli, pista chaqishinichi, men ham bobomga aytib to'tiqush oldiraman, — u shunday deb uyga chopibdi.

— Bobojon, jon bobojon, menga ham to'tiqush olib bering, xo'p deng?

— E, bolam, qo'ysangchi, kim uni don-suvidan xabardor bo'lib turadi?

— Men, men qarayman!

— Sen-a, qo'ysangchi, qushlarni boqish oson emas, ular juda nozik bo'ladi.

— Men parvarish qilaman, xo'p deng, jon bobojon, hamma aytganlarigizni qilaman, xo'p deya qoling!

— Ha, mayli, lekin bilib qo'y, unga o'zing qaraysan.

Ertasi kuni bobosi shaharga tushib unga bejirim qafasda chiroyli ikkita to'tiqush olib kelibdi. Azimjonning sevinchi ichiga sig'mabdi:

— Urre, bobom to'tiqush olib keldilar, endi mening ham to'tiqushim bor...

— Xo'sh, mana bu idishdagi qushingning donlari, har kuni uch mahal unga don berasan, keyin vaqtı-vaqtı bilan suvini ham almashtirib turasan, olma, har xil mevalardan ham berib turasan xo'pmi, toychog'im?

— Xo'p bo'ladi, bobojon!

Ammo oradan bir-ikki kun o'tgach, Azimjon o'yinga berilib ketib tamoman to'tiqushlarini unutibdi. Bobosining qayta-qayta tayinlashlari ham unga kor qilmabdi. To'tiqush bechoralar ko'pincha och qolar ekan. Azimjon bo'lsa ko'chadan beri kelmas ekan. Qushchalar tez orada ozib-to'zib ketishibdi. Oxiri bobosi uni yoniga chaqirib debdi:

— Bolam, bechora qushlarni ko'p qiynamaylik, bilasan, mening yumushim ko'p, hali dalaga, hali bozorga boraman, qushlaringga qarasang qara, bo'limasam ularni birortasiga berib yuboraman, yana uvoliga qolmaylik.

QO'G'IRCHOQ'IM

Ko'zları munchoq-munchoq,
Men tanlagan qo'g'irchoq.
Kiprik, ko'z, qoshi qora,
O'rilgan sochi qora.

Ko'yakchasi atlasdan,
Ko'zing yonar havasdan.
Yuzida hayosi bor,
Qarashlari maftunkor.

Bir iboli boqar u,
Hammamizga yoqar u.

Kitob

Men kitobman, kitobman,
Misoli bir oftobman.
Nur istarga nurdirman,
Yo'lsizlarga yo'ldirman.
Ilmning men koniman.
Odobning makoniman.
Aqsizga aqlman,
Hikmatli so'z — naqlman.
So'z, imlo jonu tanim,
Maktab erur vatanim.

TINISH BELGILARI AYTISHUVI

So'roq belgisi

Ko'rinishi o'roqman,
Yomonlikdan yiroqman.
Savollarning so'ngida
Javob kutgan so'roqman.

Vergul

Men ilmning ko'ksida
Urib turgan bir dilman.
Gapni gapdan ajratgan
Didi baland vergulman.

Undov

His-hayajon bag'rimda
Chatnab turgan bir olov.
Meni tiklar oyoqqa,
Chaqiriq, ta'kid, undov.

Nuqta

Men nuqtaman, nuqtaman,
O'z ishimga puxtaman.
So'zlagan har so'zingdan
Darak, xabar kutaman.

бір күнішкәүеік

Хай, келинпошшалар-у, олтинга тенг маслағатларим бор, чирайли қулоқчаларингизга зирақ қилиб тақиб олишга шошилинг!

Ёшликтин умр баҳори деганларика бор экан, фирр этиб ўтиб кеттеганини билмай қоларканыз. Ўрта ёш — ўша баҳордан кейинги ёзниң давоми ҳам лип этиб ўтиб кетаркан. Янги келинлиқда қайнисингил, қайнагачи деганлар душман бўлади, десам ошириб юборган бўламан-у, шпион бўлиб камчиликларингизни қайнангизга

ҳаммаси вактинча экан. Энди тўй-ҳашам баҳона учрашмаса, алохидада бир-бирини изламайди-ям. Қани энди ўшалардан бирортаси келсаю эримни чойхона-пойхонага олиб кетса. Ярим кунгина бўлсаям қулоғим тинармиди? Йўқ, чидаб ўтиришга мажбурман. Шу инжиқ чолни бир пайтлар қандай яхши кўрган эканман-а?!

Ёшлиқда әргинам дам олиш баҳона тоғ-поққа чиқиб кетса, бир ҳафта аразлаб гаплашмасдим. Аҳмоқ эканман! Агар ҳозир ҳар куни тоққа чиқаман десаям, миқ этмасдим, ўлай агар. Мен бечорагаям уйда тоза ҳаво кўпроқ бўлармиди? Чолдан эрта-ю кеч эшитадиганим фақат таъна-дашном. Худди этагимга ёпишиб олгандай қадам-бақадам кетимдан юради. Соям мендан ажралса ажраладики, у ажралмайди.

«Ҳув, пошша, фалон нарсам

Тавба, дейман, барча камчиликларимни ёдида сақлаб қолганини қаранг. Йилма йил, ойма ой айтиб беради-я?! Бирортаси эсидан чиқмабди. Кечқурун пайпогини қаерга ечганини эсломайди-ю, менинг хатоларимни ипидан игнасигача эслайди. Хотира деганиям фалати нарса эканда, айланайлар! Керагини эсламай... Ана шунақа куним чолимга чой дамлаш, унинг эса менга лой чаплаши билан ўтаяпти, десам ишонаверинг.

Ҳўв, кампирпошшаликка номзодлар, әргинам мажлисга деб пўрим кийиниб чиқиб кетди, деб ҳечам куюнманглар. Вақти келиб менга ўҳшаб бу кунларни қўмсағ ўтирасизлар. Қани энди ўшанақа мажлисларга ҳеч бўлмаса бир ойда бир марта нафакадаги чолларниям чақириб туришса! Кўксимга шамол тегармиди?

QO'SHA QARIB YASHAYOTGANLAR

yoħud CHOLNING KAMPIRI BO'LISH OSONMI?

етказиб туришга хизмат қиласи, биламан. Бир пайтлар мен ҳам жабрини тортганман. Лекин шундай бўлсаям уларга ёмон гапириб, асло орани бузманг. Бир кун келиб керак бўлиб қоларкан.

Эр қариган сари хотини кўзига алвасти бўлиб кўрина бошларкан, айланайлар. Кунда уч маҳал овқатланиб, олти маҳал уришадиган бўлиб қоларкан. Ана ўшанда жонингизга ўша қариндошлар оро киради. Улар билан оқибат ришталари маҳкамгина боғланган бўлса, аёлига аллергияси тутиб қолган пайтда эр жоноворлар ҳеч бўлмаса 3-4 кун туриб келишига тайёргина жой бўлади. Шу баҳона ҳарна 3-4 кун енгил нафас олишингизга имкон яратилади. Ана шунақа!

Э, ўтди даврон, кетди карвон... Эримнинг дўсти кўп, душанба куни бирортаси билан учрашиб қолса, келгуси душанбагача бир-бирларидан ажратиб бўлмайди, деб хафа бўлган пайтларимни қўмсангизман. Бу базми-жамшидларниям

қани? Ҳўв пошша, пистон нарсам қаерда?» деб жонимни олади. Ёшим олтмишдан ошибдиямки, ҳалигача ҳар бир қадамим хисобда. Телефонда бирор билан яйраб гаплашолмайсан... Мехмонга бориб, хотиржам ўтиrolмайсан... Шуям ҳаётми?! Овқат егандаям ёнида официантдай қаққайиб туришинг керак, ёнида турган қошиқми, мурчми, олиб бермасанг, ўзи ололмайди.

— Менинг қадамимни санашдан бошқа ишингиз қолмадими? Боринг, чойхонада чоллар билан мазза қилиб чақчақлашиб келсангизчи, деб чиқариб юборсам... Чорак соат ўтмай уйга қайтиб келади. Чинқириб юборишдан ўзимни зўрга тўхтатиб қоламан. Энди бўёғи «чой базм». Аслида чой эмас, лой базм. Чойни ичиб, эллик ийллик иддаоларини бошлайди.

Ана шунақа, чолнинг кампир бўлиш ҳам осон эмас, гиргиттонлар. Энди худониям, тавбаниям, айтиш керак. Тўгри, менку чидамаяпман, чолимни менга чидаб келганига раҳмат. Қирқ йил қалампир чайнагандай ўтиш осон эканми? Айтишларим, бу бир гап, юрагимни бўшатволдим-да! Вақти келса бир кунда чолим билан ўн бор уришиб, ўн бор ярашамиз. Чойхонага чиқсин дейман, қаерда, кўчага чиқса кайтиб келгунча кўзим тўрт бўлиб кетади. Тавба-ей, одам деган жонининг эговиниям шунча кутадими?

Энди буни меҳр дейсизми, муҳаббатми, у ёғини ўзингиз биласиз. Мана шундай уришсагам, талашсагам, бирга-бирга қўша қарип юрайлик! Сизларгаям бизга ўҳшаб қўш кабутардай «ғув-ғувлаб» юриш насиб этсин!

**ҲАДЯХОН бувининг
дардларини хатга туширувчи
Дилдора НАЗАРОВА**

Кітеп сәніғіл

Ярми қазил, ярми чин

Бир замонлар ошиқ йигитлар,
Севгилисин чақырмоқ учун.
Деразага тошлар отарди,
Күтаролмай хижроннинг юкин.

Хат тутқазиб ё ёш боладан,
Сүйганига йўллашар эди.
Кунлар, ойлар бир ойга бокиб
Фойиона сўзлашар эди.

Замон зайли ажаб, хўб қизик,
Эскирибди ошиқлар иши:
Энди севган йигит-қизнинг ҳам
«Iphone» бўпти, қаранг, ташвиши!

Тош отмоқ ҳам ўтмишда қолмиш,
Хат йўллашга ҳожат йўқ эмиш.
Тунлар «Chat»да сирлашса бедор,
Кундузлари SMS келмиш.

«Instagram»нинг муждасин ажаб,
Қанча ошиқ-маъшуқ пойлайди.
Тухумидан чиқсан жўжа ҳам,
Суратини унга жойлади.

«Telegram» ҳам дейдими яна,
Қанча Мажнун унда бўзлайди.
Хув кўчадан, хиёбонданмас,
«Online»да тенгин излайди.

«Smartphone»ин тугмасин босиб,
Қизнинг «девори»га «бўйлади».
«WhatsApp» деган чопар дастёрдан,
«Мен келдим!» деб хабар йўллайди.

Инглизми, фаранг ё хитой,
Хинд, хабашми, араб ё япон.
Йигит-қизнинг қалбин улади,
Фалати бу кутича — «Iphone»!

Үргимчакнинг тўридай нозик,
Дунё бўйлаб тараалган бу «сеть»
Нималарни ўйлаб топдинг-а?
Нима қилиб қўйдинг, Интернет?!

Ошиқларнинг учрашув жойин,
Ўқиб, бошдан эсинг кетади.
Осиёлик йигит изҳори,
Зумда Амриқога етади.

Бири Мағриб, Машриқда туриб
Кўришсак, дер эрта сахарда.
Мен Лондондан етиб бораман,
Учрашамиз «Тож Махал»да!

Бири дейди, — Мексикадан мен,
Бўйинг туйдим гул нафасида.
Сен Дехлидан кел, кўришамиз,
Эрта Эйфель минорасида.

Манзилларни асло чеки йўқ,
Бири дейди Хитой девори.
Бошқасига Эверест ёқар,
Кумушданмиш у ернинг қори!

«Биг-Бэн» дейди ва ё «Колизей»,
«Бурж Дубай»дан йўллашар салом.
Дунё ошиқларин жам қилар,
Интернетда ёзилган калом!

Кўпайибди шунданми ажаб,
Электрон дилли «овчи»лар.
Бу кетишда ишдан айрилиб,
Колмасайди яна совчилар.

Майли, замон таҳририн қилсин,
Кулоқ осинг лекин маънига.
Электрон муҳаббатингиз,
Гард солмасин қизлар шаънига.

Сал-пал биз ҳам биламиз буни,
Дилингизга тушса «вирус»лар.
Мадад учун доим шай турар,
Ахлоқ деган «антвируслар»!

Унутманг ҳеч аждодларингиз
«Алжабр»нинг эгаси асли.
«Корзинка»га ташлаб юборманг
Бу сўзим, эй Навоий насли!

Бир оз ҳазил қилдим мен гўё,
Хазилимни чин сўзга йўйинг.
Юракдаги гапимни айтдим,
Ёқсан бўлса, «Like» қўйиб қўйинг!

Qizlarimiz liboslarida baxoriy go'zallik tuyassam

Баҳор мўъжизавий фасл, деғим келади. Унинг ташрифи кўнгилларни янгиланишга, яшаришга ундайди. Гул очган куртак гўзал, юз очган япроқ гўзал, ҳатто, ёмғирли, булути кунларнинг ҳам ўзига яраша файзи бор. Бу гўзаллик ўз-ўзидан кўнгилга кириб келиб, инсонлар юз-кўзида, ташки кўринишида ўз ифодасини топади. Қорли-қировли кунлардаги қалин кийимларимиз ўрнини кўкламнинг минг бир рангида мос турфа енгил лиboslar эгаллади.

Тошкент Тўқимачилик ва енгил саноат институти «Либослар дизайнни» кафедраси мудири Умида Раҳматуллаева билан айни баҳорий лиboslar хусусида суҳбатлашдик.

— Умида опа, назаримда, кўкламдаги уйғониш, гўзаллик, янгиланиш одамлар, айниқса, опа-сингилларимиз кўнглига, кайфиятига ҳам кўчиб ўтгандай...

— Ҳа, баҳорни бежиз уйғониш фасли, деб атамаймиз. Айниқса, қишининг аёзли кунларидан бироз зериккан одам, баҳорни ички бир соғинч, талпиниш билан қарши олади. Далалар, қир-адирлар қор кўрпасини очиб ташлаб, яшилликка, турли чечакларга бурканади.

Кўкламда табиат бутунлай ўзгарди. Қуёш чараклаб, дараҳтлар гуллайди, ҳаммаёқ гулистонга айланади. Бу ўз навбатида одамларнинг, айниқса, опа-сингилларимиз, болажонлар руҳиятида яққол намоён бўлади. Шу боис инсоннинг кайфияти ҳам кўтарилиб, шунга хос тарзда кийингиси, ясангиси келади. Яъни янгиланиш даври бўлгани учун кийимда ҳам ўзгаришлар юз бेради. Баҳорий ранг, мато, бичим танлашга алоҳида эътибор қаратилади.

— Баҳорда байрам, сайиллар кўп, бу эса байрамона ва айни вақтда, замонга ҳам мувоғифик кийиниши талаб қиласди...

ҳам мавжуд. Айни пайтда мода жуда ҳам жадал тарзда ривожланиб бормоқда. Мода — кечаги кунни тан олмайдиган, ўз ўрнида мумтоз ранг ва бичимларга таяниб, уларни янада ривожлантириб, кийимларда акс эттирадиган ўзига хос жараён.

Шундай экан, мода оламидаги янгиликларга ўзимизнинг миллий бичимларни ҳам уйғунлаштириб, либос намуналарини яратсак, изланишларимиз самарали бўлади. Модага қизиқадиган қизларимиз жаҳон модасига бир ёқлама тақлид қилмай, миллий модаларни ҳам ўрганиб, кийиниша, мақсаддага мувоғифик бўларди. Негаки, бу кийимларни ўз юртимизда киядиган бўлса, барчанинг, аввало, ота-онаси, атрофидаги яқинлари ҳамда ўзининг кўзи қувнайди. Мабодо, хорижга чиққан тақдиримизда ҳам, либослар бу борадаги гўзал миллий анъаларимизни намоён этиб туради.

Мода ҳам бошқа анъаналар қатори асрлар давомида ўзгариб, сайқалланиб келган. XX асрнинг иккичи ярмидан бошлаб жадал ривожлана бошлади. Бугунги кунга келиб эса, тайёрланаётган кийимлар битта мавсум билан чекланяпти. Масалан, кузда дизайннерларимиз томонидан таклиф

— Баҳорда миллий байрамларимиз анъанавий қадриятларимизга мос тарзда кийиниш мақсаддага мувоғифик. Баҳор турфа ранглари билан кириб келади, ундаги барча ранг миллий матоларимизда мужассам. Шунинг учун байрам, сайилларда, тўй-ҳашамларда хозир атлас, адрес, бекасам, шойи матолардан тикилган кийимлар кўпроқ кийилмоқда. Чунки улардаги ёрқин ранглар, аввало, кийган одамнинг гўзаллигига гўзаллик қўшиш билан биргага, унга кўтаринки кайфият ҳам беради.

Замонавий лиboslar хусусида гапирадиган бўлсак, ҳамиша миллий ўзлигимиздан келиб чиқиб кийиниши тавсия этган бўлардим. Ҳар бир даврнинг урф бўлган кийимлари бўлади. Шунингдек, йиллар давомида қадри ва ўрнини йўқотмайдиган русумлар

қилинган либосларни, баҳорда тавсия қилолмаймиз. Қайсиdir маънода уларнинг ранги, бичими урфдан қолган бўлади. Шу боис дизайннерлар ўз ижодидан келиб чиққан ҳолда янги-янги лиbosларни тақдим қилишяпти.

Хозирги кунда Шарқдан, Фарбдан турли хил либос намуналари кириб келаяпти. Лекин бу борада ҳар бир халқнинг ўзига хос асрий анъаналари, қадриятлари бўлади. Қизларимизда ўзбекона нафислиқ, латофат, гўзаллик тимсоллари кўриниб туриши керак. Шунга мос кийиниш зарур деб ўйлайман.

— **Миллий матоларимиздан адресни кўпроқ киямиз, яхши кўрамиз. Шу ўринда адреси матоси борасида тавсияларингиз билан ўртоқлашсангиз?**

— Бизнинг юртимиз нисбатан иқлими иссиқ миңтақада жойлаш-

ган. Айниқса, баҳор, ёз ойларида танлаган кийиммиз танамиз нафас олиши учун қулай бўлиши, уни сиқиб қўймаслиги, қиздириб юбормаслиги лозим. Адрес — ипакка пахта аралаштириб тўкилгани боис, айнан мавсумбоп мато ҳисобланади. Ҳозир бўз аралашган адреслар бор. Айримларини кундалик ҳаётда бемалол кийса бўлади. Уни ювсангиз ранглари кетмайди, ҳавони яхши ўтказади. Дизайнерларимиз халқаро саҳналарда замонавий руҳ ва миллий бичимни кўп кўллашади. Миллий фестивалларда адресдан кенг фойдаланилади. Авваллари адрес кўпроқ тўй-ҳашам, байрамларда кийилган бўлса, ҳозирда талаба қизлар, келинчаклар кундалик либосларида адресдан кенг фойдаланишади. Ҳар бир аёл-қизларимизнинг гардеробида адресдан бўлган кўйлак, костюм, пиджак, сумка, қопчиқ, шарф, дўппи сингари аксессуарлар бор. Адресда шундай хусусият борки, аввало, кийган одамнинг ўзи яшнаб кетади. Айниқса, ёзининг иссиқ кунлари учун бўз адресни тавсия қиласман.

Бугунги кунда жаҳон дизайнерлари ҳам миллий матоларимиздан адрес, атласга кўп мурожаат қилишмоқда. Ундаги ёрқин ранглар уйғунлиги дизайнерлар илҳомини келтиради, янги либослар яратишга унрайди. Айниқса, уни хорижлик дизайнерлар жуда қадрлашади, совға қилганимизда хурсанд бўлиб ўzlари билан олиб кетишинади.

Шу ўринда миллий бош кийимларимиздан дўппи ҳақида тўхталиб ўтсангиз?

— Тарихга назар солсак, ўзбек аёли бош кийимсиз юрмаган. Дўппиларнинг тури, хили кўп бўлган. Ҳар бир худуднинг ўзига хос дўппилари мавжуд. Шунингдек, ўсмири қизлар, қизалоқлар, келинчаклар киядиган дўппилар ҳам бир-биридан фарқ қилган. Бунда гули, ранги, тикилиш услуби, нақши, бичими аҳамиятли. Ҳар битта дўппидаги нақш, албатта, бирон бир рамзни билдириб турган. Гуллар яхшилик рамзи бўлиб, унинг ўсиб-униши, куртак отиши, гуллаши, мева бериши, буларнинг ҳаммаси ҳаётдаги давомийликни билдиради. Қишидаги иссиқ либослардан кейин баҳорда бош кийими ҳам ўзгарган. Дўппига эътибор қилсангиз, баҳорнинг бир бўллагига ўхшайди. Шунинг учун ҳозир ҳам қизлар чамандагул дўппини баҳорда кўпроқ кийиб юришади. Дўппи кийган қизларга муносабат ҳам бошқача. Аввало, қизларнинг ўзлари истаб, яйраб кийишмоқда.

— **Баҳор ойларида қизлар**

соҷопопук тақишилари ҳам урф бўлган. Ҳозир раккоса қизларимиз, байрам иштирокчиларида соҷопопукни кўриб, кўзларимиз яшнайди.

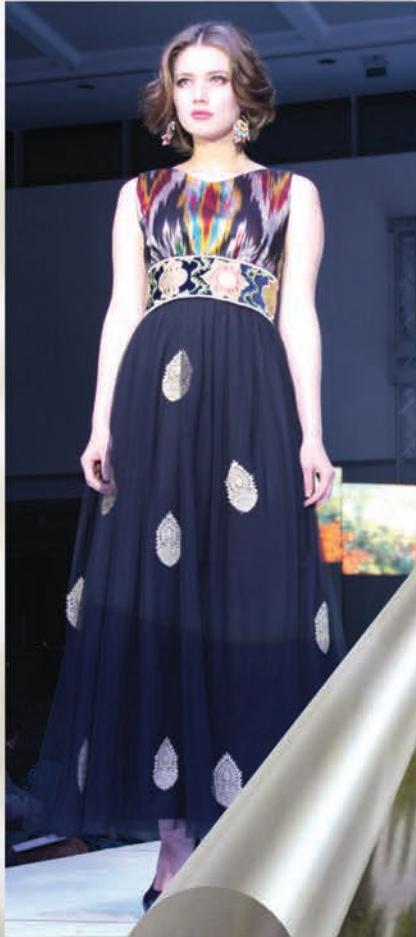
— Қизларнинг соchlари қанчалик узун бўлса, шунчалик нафис кўринади. Қадимдан қизлар соchlарини қирқ кокил қилиб ўриб юришган. Аслида сочни майда ўришда ҳикмат кўп. Сочини майда ўрган қизлар қаддини тик тутиб юришади, буқчайиб қолишмайди. Сабаби, соchlари ён-верига тушиб ҳалақит бермасин, деб елкани кенг тутишади. Шунда қизлар меъёрида ривожланади. Баҳор фаслида унинг гўзаллиги, нафислигини билдириш, қолаверса, кичкина қизалоқларнинг соchlари узун бўлмагани боис, толнинг шоҳларидан соҷопопуклар билан жамалаклар қилишган. Мажнунтолнинг шоҳларидек узун, тезроқ униб, ўссин дея ниятлар қилишган. Соҷопопук нам бўлгани учун ўз ўрнида соч толаларини ҳам озиқлантирган. Момоларимиз хеч бир ишни беҳикмат қилишмаган.

— **Гўзаллик, кийиниши, пардоз, турмак, юз парвариши бўйича тавсияларингиз билан ўртоқлашсангиз?**

— Гўзаллик — кенг қамровли тушунча. Инсон қачон гўзал бўлади, ташқи гўзаллиги билан ички дунёси уйғун бўлса. Лекин аёл-қизлар доимо қаерга боришига қараб, кийими, пардози, турмагига эътибор бериши шарт. Ўйдами, ишхонада, меҳмонда бўладими, ўз услубини танлаб, шу асосда кийиниб, албатта, ўзини парваришилашни лозим. Негаки, чиройли кийиниши инсон кўнглида ўзгача кайфият уйғотади. Соч турмагига аёл кишида энг асосий элемент ҳисобланади. Соч ва пардоз аёлни бутунлай ўзгартириб юборади. Ҳамма нарса меъёрида бўлиши шарт. Урф бўлган пардоз-андозга эргашиб, бачканга кўриниб қолгандан, ўз услуби ва борадиган жойига қараб ясангани яхшироқ. Албатта, аксессуарлардан ҳам меъёрида фойдаланиш керак. Ҳамма аёл гўзал, лекин гоҳида айрим аёлларимиз меъёрға амал қилмай янада гўзал бўламан, деб борини ҳам йўқотиб қўйишади. Аслида аёл эътибордан, меҳрдан гўзаллашади. Бизнинг аёлларимизда буларнинг ҳаммаси бор. Ёнига ўз латофати, назокати ва ифрати, ҳаё ва ибосини ҳам кўшса, нур устига нур бўлади.

— **Самимий сұхбатингиз ва тавсияларингиз учун раҳмат.**

**Нигина ҚОДИРОВА
сұхбатлашди**

1kir-fikrlar

* * *

Келин билан кўчага чиққанингда иложи бори-ча йўлнинг савдо дўйонлари йўқ томонидан юрсанг, уйингда барака бўлади.

(Отанинг янги уйланган ўғлига илк насиҳати)

* * *

Дадажониси, гул олиб келганингиз учун раҳматку-я, шу гул сўзидағи «г» ҳарфини «п»га алмаштириб келганингизда унданам яхши бўларди-да!

(Хотиннинг эрига эркаланиб айтган гапидан)

* * *

Кенгуру жуда хушёр ҳайвон, бирор хавф туғи-либ қолса, дарҳол боласини ички чўнтағига яши-риб олади.

(Зоология ўқитувчиси дарсида)

* * *

Бирам кун исиб кетдики, дугонажон, шу узумини ечиб қўйсаммикин-а?

(Янги узук тақъан мақтанчоқ келиннинг гапидан)

ДИҚҚАТ! ТАНЛОВ!

Ўзбекистон Республикаси Маданият ва спорт ишлари вазирлиги Вазирлик тасаруфидаги Фарғона олимпия заҳиралари коллежи, Самарқанд олимпия заҳиралари колледжининг ўкув, маънавий-маърифий, спорт ишлари бўйича директор ўринбосарлари, Жиззах олимпия заҳиралари коллежи ўкув, маънавий-маърифий ишлар, спорт ишлари бўйича директор ўринбосари лавозимларига, Навоий олимпия заҳиралари коллежи маънавий-маърифий ва спорт ишлари бўйича директор ўринбосари лавозимига, Наманган олимпия заҳиралари коллежи ўкув ишлари бўйича директор ўринбосарлари лавозимига, Жиззах санъат коллежи директорининг маънавият ва маърифат ишлари бўйича ўринбосари, Урганч санъат коллежи ўкув ишлари, Урганч олимпия заҳиралари коллежи маънавият-маърифат ишлари бўйича директор ўринбосари, Тошкент маданият коллежи ўкув ишлари бўйича директор ўринбосари, Фарғона санъат коллежи директорининг маънавият ва маърифат ишлари бўйича директор ўринбосари лавозимига, Тошкент вилояти Бекобод санъат коллежи директорининг ўкув, маънавият-маърифат, касбий таълим бўйича ўринбосари лавозимларига замонавий таълабларга жавоб берувчи, юқори малакали, чуқур касбий билимга, ижодий ва илмий потенциалга, юксак ахлоқий ва маънавий сифатларга эга бўлган номзодларни саралаб олиш бўйича Т А Н Л О В эълон қиласи.

Танловда малака даражаси катта ўқитувчидан кам эмас, таълим муассасаларида камидан беш йиллик педагогик иш стажига эга бўлган, илмий даражада (илмий унвон)ли ёки педагогик (касбий-таълим) ёки таълим муассасасининг йўналиши бўйича магистр дипломига эга мутахассислар иштирок этишлари мумкин.

Танловда иштирок этишни хоҳлаганлар тегишлилиги бўйича Тошкент шахри, Фарғона, Жиззах, Самарқанд, Навоий, Наманган, Хоразм, Тошкент вилоятлари маданият ва спорт ишлари бошқармаларига тегишли ариза, сўровнома ва таржимаи ҳол, маълумоти, илмий даражада ва илмий унвонлари ҳакиқидаги хужжатларнинг нусхалари, илмий-услубий ишлар ва ихтиrolар рўйхати (мавжуд бўлса); 4x6 ўлчамдаги 4 дона фотосурат; даъвогарлик қилаётган лавозим бўйича ихтиёрий шаклдаги ёзилган режа (концепция) билан мурожаат қилишлари лозим.

Хужжатларнинг асл нусхалари шахсан номзодлар томонидан кўрсатилади. Хужжатлар эълон чиқкан кундан бошлаб, 30 кун мобайнида қабул қилинади.

Кўшимча мурожаат учун: (0 371) 239-44-91

«КЕКСАЛАРНИ ЭЪЗОЗЛАШ ҲИҚМАТЛАРИ» МУАММОНОМАСИННИНГ ЖАВОБЛАРИ:

Калит сўзлар: 1. Дарё. 2. Пари. 3. Кичик. 4. Бор. 5. Фарз. 6. Уй. 7. Нақл. 8. Хислат. 9. Муруват. 10. Темир. 11. Фурур. 12. Хурмати. 13. Иш. 14. Сўзига.

Ҳиқматлар: Базм куни ёшлар сафида сўзла, Аммо иш тадбирин кексадан изла.

* * *

Ёш ҳар қанча бўлсин ишда файратли,
Кўп кўрган кексанинг иши ибратли.

Хусрав Дехлавий
Ҳиқмат: Кексани кўрсанг «бобом» де.

«АРДОҚЛИ ШОИРА» МУАММОНОМАСИ

Аввал Ўзбекистон халқ шоири Зулфиянинг ҳаёти ва ижодига оид куйида таърифланиб, рақамларда ифодаланган калит сўзларни топинг.

1. Зулфия узоқ йиллар муҳаррирлик қилган хотин-қизлар журнали — **15, 3, 1, 12, 3, 7**.
2. Иход соҳибасига халқаро миқёсда шуҳрат келтирган достон — **10, 14, 20, 1, 2, 5, 3**.
3. Умр йўлдоши Ҳамид Олимжон достони асосида қўғирчоқ театри учун ёзган «Семурғ» пьесаси қаҳрамони — **11, 3, 5, 2, 9, 1, 12**.
4. Зулфиянинг дастлабки шеърий тўплами — **27, 3, 16, 7, 23, 3, 5, 3, 13, 3, 4, 3, 5, 2**.
5. Машхур шеърларидан бирининг номидан: «**18, 22, 4, 2, 10** сира бўлмайди уруш».
6. Иходкорнинг «Куёшли қалам» достонида сўнгги сафари баён этилган атоқли ўзбек адиби, академик — **1, 25, 8, 21, 19**.
7. «Софиниб» шеъридан:
«...Шу кунларда **8, 3, 27, 1, 5, 26, 3** зорман,
Навжувонлик ўти танда йўқ.

Куз сингари **9, 3, 24, 29, 3, 5, 1, 6** рухсорман, Мевалар ҳам шоҳлардан узуқ...».

8. «Мен ўтган умрга...» шеъридан:
«Кийганим ипакми, читми ё **19, 2, 14, 17, 1, 8**. Юрак бойлигидан қилмабман парво.

Мени оғушлаган ҳаёт нақ офтоб,
30, 6, 26, 2 кўшиқ талаб унда ҳар сабоқ...»

9. Зулфияни устоз деб билган Ўзбекистон халқ шоири, «Эл-юрт ҳурмати» ордени соҳиби — **27, 1, 28, 2, 21, 23, 3**.

Энди калит сўзлар жавоблари асосида шаклдаги рақамларни ҳарфлар билан алмаштириш орқали муаммономани ҳал этинг. Шунда улардан ардокли шоирага бағишинган шеърдан тўрт мисра, шеърнинг номи ҳамда унинг муаллифи бўлган шоирни билиб оласиз. Шакл атрофидаги рақамлардан эса ардокли шоира сазовор бўлган халқаро мукофотлар аён бўлади.

Фозилжон ОРИПОВ тузди

MUSAVVIR ABDURAKHIM KARIMOV IJODIDAN NAMUNALAR

Ўзбекистон Бадиий ижодкорлар уюшмаси аъзоси, таниқли миниатюрачи расом Абдуҳаким Каримовнинг асарлари юртимизда миниатюра санъатининг қадимий анъаналари замонавий тамойиллар асосида ривожланаётганидан далолат беради. Уўз асарларида инсоннинг ички кечинмалари, ҳаётнинг маъно-мазмуни, халқимизнинг боқий анъаналарини акс эттиришига интилади.

Мусаввирнинг ижод намуналари мамлакатимизда таисил этилган қатор кўргазмаларда, халқаро танловларда намойиш қилинган. Миниатюра санъатига қўйиган ҳиссаси, бу йўлдаги кўп ийллик меҳнатлари учун мусаввир 2012 йилда “Шуҳрат” медали билан тақдирланган.

— Шаҳару қишилоқларимизнинг кундан-кун обод бўлиб бораётгани биз, ижодкорларга куч-гайрат, илҳом бағишилайди, — дейди Абдуҳаким Каримов. — Айниқса, юртимиздаги тинчлик-осойишталик, халқимиз ҳаётининг янада фаровон бўлиб бораётгани қалбимизда чексиз ифтихор туйгуларини жўш урдиради, янги-янги асарлар яратишга, миллий тасвирий санъатимизни жаҳонга намойиш қилишга ундаиди.

